



KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL



2010. ősz

XIV. évfolyam 3. szám

A 2010/11-es munkaévünk mottója: Reformáció és szabadság

Élő vagy holt tenger

Akinek volt alkalmá már járnia a Szentföldön, annak egész biztos felejthetetlen élmény marad a Holt-tenger és annak környéke. Ez földünk legalacsonyabban fekvő területe! Igazi mélyföld, amely több mint 400 méterrel a tengerszint alatt fekszik. A Holt-tengerben – annak magas só- és kéntartalma miatt – sem halak, sem növények nem élnek. Belefulladás sem lehet, mivel az emberi test fajsúlya jóval könnyebb a tengerénél. Aki megmártózik benne, kényelmesen ráfeküdhethet a vízre, s nyugodtan – akár – újságot is olvashat. Mindennek az az oka, hogy a tavat tápláló Jordán folyónak a tóból nincs további folytatása, lefolyása. A szikrázó napsütés miatt óriási a párolgás, és így a só- és kénkoncentráció egyre csak nő. A Holt-tenger szó szerint holt. Az életnek még a legkisebb csíráját sem találjuk meg benne.

Ez az egyedülálló természeti jelenség egyben a céltalan élet mintaképe is lehet. Az az ember, aki önző módon csak önmagának él, egy idő után teljesen egyedül marad.

A keresztyénség ezzel szemben egészen mást tanít! Pál apostol a korinthusiakhoz írott első levelében például így ír: „...én mindenki-vel szemben szabad vagyok, magamat mégis mindenkinek a szolgájjá tettem, hogy a többséget megnyerjem.” (1Kor 9,19)



Lelki örökségünket, Jézus drága evangéliumát nem arra kaptuk, hogy önző módon magunknál tartogassuk, jól elrejtjük és dédelgessük, hanem arra, hogy mindenkor bátran hirdessük és továbbadjuk! Áldás ott fakad, ahol eme drága kincset továbbadják, és örömmel szolgálnak vele másoknak. Ebben van az igazi szabadság, a keresztyének szabadsága.

A nagy reformátor, Luther Márton ugyanezt így fogalmazta meg egyik fontos értekezésé-

ben: „A keresztyén ember szabad ura mindennek, és nincs alávetve senkinek. A keresztyén ember – ugyanakkor – készséges szolgálja mindennek, és alá van vetve mindenkinek.” (In. A keresztyén ember szabadságáról)

A Szentlélek segítsen el bennünket erre a szabadságra, hogy Általa élő forrásvízzé lehessen életünk.

Blázy Árpád

MEGHÍVÓ 1928–2010

Reformáció és szabadság

A Budapest–Kelenföldi Evangélikus Egyházközség szeretettel meghívja önt és kedves családját a temploma felszentelésének 82. évfordulója alkalmából

2010. október 15–17-én

tartandó őszi gyülekezeti hétvége ünnepi istentiszteletére és alkalmaira.

Az istentisztelet igehirdetői szolgálatát finn testvérgyülekezetünk (Kulosaari) igazgató lelkésze, Markku Rautiainen végzi.

Az egyházközség elnöksége

Az őszi gyülekezeti hétvége programja

Október 15. péntek

*17.30 óra – tanácsterem
Nyitó ábítat: Blázy Árpád*

*17.45 óra
Egyéni és gyülekezeti hit megélése a szabadságban (finnek) – korlátok közt (magyarok)
Fórum a finn testvérgyülekezet tagjaival
Moderálja: Joób Máté*

19.30 óra

Ladócsy László festőművész: *Ikon-Bibliás képek című kiállításának megnyitója*
Megnyitja: Dr. Petróczi Éva költő, műfordító
Szerény vendéglátás

Október 16. szombat

15.30 óra – gyülekezeti terem

„Afrikából jöttem, híres mesterségem címere: gy-sz”

Gyerekdélután a kenyai misszióról

Vezeti: Blázy Árpádné és Bence Zsófi

18.00 óra – templom

Képes beszámoló a mögöttünk lévő esztendőről

Összeállította: Ittész András

19.00 óra

Egyházzenei hangverseny

Közreműködik: a kelenföldi gyülekezet ének- és zenekara

Műsor:

Johann Sebastian Bach 180. számú kantátája:

Schmücke dich, o liebe Seele (Készítsd magad, kedves lélek)

Sulyok Imre: *Hozzád kiáltok Uram, Istenem*

(a 28. zsoltár ének- és zenekarra Sik Sándor fordítása nyomán)

Heinrich Schütz: *Mostan bocsátod el szolgálodat, Uram*

(a *Musikalische Exequien III.* tétel)

Vezényel: Bence Gábor

Október 17. vasárnap

10.30 óra

Ünnepi istentisztelet

Igét hirdet: Markku Rautiainen

12.30 óra

Közös ebéd a tanácsteremben

14.00 óra

Az ünnepsorozat zárása

Interjú Horváth-Hegyi Áronnal, kelenföldi hatodévesünkkel

Az idei munkaévben gyülekezetünk ismét fogadhat hatodéves teológust, ami nagy örömünkre szolgál. Öt faggattuk háttéréről és várakozásairól.

Mi az oka, hogy a kelenföldi gyülekezetet választottad a hatodik, gyakorlati teológiai éved színhelyéül?

Az igazság az, hogy nem én választottam. A Hittudományi Egyetem előzetesen mindig meghallgatja leendő hatodéveseit, feltérképezi személyes körülményeiket és igényeiket, hogy olyan gyülekezetet találjanak, amely megfelelő az érintetteknek. A hallgatók többségének nincsen különös élethelyzete, tehát bárhova kerülhetnek. Nekem azonban speciális a helyzetem, hiszen püspöki titkári munkakört is ellátok, tehát olyan gyülekezetet és mentort kellett találni, ami-aki térben közel van budai lakóhelyemhez, és nem is terhel le túlzottan. Hálás vagyok a hatodéves képzésért felelős oktatóknak, Fabiny Tamás püspök úrnak és Blázy Árpád mentoromnak, hogy rugalmasan álltak ehhez a szituációhoz. Ugyanakkor örülök a választásnak, hogy egy nagyvárosi, többlelkészes gyülekezetben keresztül figyelhetem meg a lelkési szolgálat hétköznapjait.

Melyik gyülekezetből származol?

A nyíregyházi gyülekezet aktív tagja voltam másfél évtizeden át, mielőtt a teológiára kerültem. Először csak tagként vettem részt gyerekórán, énekkaron, ifin, majd gyerekóra- és ifjúsági vezetőként is tevékenykedtem. Nagyon kellemes élményeim vannak abból az időből. Mivel sok-sok szállal kötődöm Nyír-

egyházához – feleségem édesapja ott lelkész, édesanyám a lelkési hivatalban dolgozik, a gyülekezetet jól ismerem –, bármikor hazamegyek, otthonosan mozgok a templom körül.

Úgy tudom, 18 éves korodtól mostanáig nem csak a teológia padjait koptattad. Mi mindennel telt ez az időszak?

Érettségi után nem kezdtem el azonnal felsőoktatási „karrieremet”, hanem két évet dolgoztam egy laborban, majd elkezdtem egy informatikai főiskolát, és Londonban töltöttem két évet, úgynevezett au pairként. Dolgoztam egy multinacionális cégnél informatikusként három évet, és ekkor jött az



a felülről jövő gondolat, hogy teológiára megyek. Mindezen események azonban legtöbbször párhuzamosan történtek. Így a teológiára huszonöt évesen kerültem, miközben előző munkahelyemen tudtam dolgozni távmunkában, rész munkaidőben. Igen izgalmas és Isten által jól megszervezett érája volt ez az életemnek. Következő nagy változás az életemben a házasságkötésem volt 2008 nyarán, amit egy különleges év követett, hiszen feleségemmel, Adámi Johannával Columbusban (Ohio) tölthettünk egy tanévet teológus ösztöndíjasokként. 2009 szeptemberétől pedig az Északi Egyházkerület püspöke mellett vagyok püspöki titkár. Első számú fiunk, Ruben idén júniusban született. Kereknek érzem eddigi életem, várom, hogy még kerekebb legyen az előttem álló kihívások által, ebben az évben a kelenföldi gyülekezet segítségével.

Mi az, amire előzetesen a legkíváncsi vagy gyülekezetünk életével kapcsolatban?

A nyíregyházi gyülekezet révén jól megismerem egy nagy gyülekezet életét. Most nagyon várom, hogy lássam, hogyan is működik ez máshol. Másrészt nem ismerem közelről a fővárosi gyülekezeteket – bár legtöbbjükben voltam, és Budavárban sokat is mozogtam –, így különösen is nyitott vagyok a tanulásra, hogyan is küzdenek meg a lelkészek a helyi adottságok adta kihívásokkal: a látogatás és a fiatalok megszólítása terén, illetve a családias közösségérzet megteremtésében.

Van „kedvenc” korcsoportod vagy szolgálati területed, amire már most kiemelt lelkesedéssel készülsz?

Koromnál fogva a fiatalok, azon belül is a gimnazista korosztály áll hozzám a legközelebb. Várom, hogy találkozzak és beszélgethessek a harmincas éveiben járókkal, már

csak azért is, mert velük lehet találkozni a legkevesebbet gyülekezeteinkben. Szeretném megtalálni, mi az, amivel ők is bevonhatók a gyülekezet vérkeringésébe és a nekik meghirdetett alkalmakba.

Van-e olyan terület, amitől egy picit tartasz, vagy kihívásként tekintesz rá?

Úgy mond nulla praxis híján a kazuális szolgálatok állnak tőlem a legtávolabb, ezek közül is a temetés. Remélem, el tudom lesni azon lelkesítő attitűdöt, mely segít ebben a nehéz szolgálatban is a reménység megszólaltatásában és hirdetésében.

Melyik az a bibliai igé, ami különösen is fontos neked?

Több is van, de amit most kiemelten fontosnak tartok, az a szolgálatra indulásomat megerősítő igé az Ézs 6,8-ból: „Majd az Úr szavát hallottam, aki ezt mondta: Kik küldjek el, ki megy el követségünkben? Én ezt mondtam: Itt vagyok, engem küldj!” 2003 nyarán egymás utáni napokon kétszer is életembe került ez az igé, és mondhatom, hogy két héten belül bizonyos voltam benne, hogy teológiára jelentkezem. Azóta is biztos kapaszkodót jelent számomra ez az isteni útmutatás és ígéret, amiben sosem kellett csalódnom.

Mi az, amit mi, kelenföldiek tenni tudunk érted?

Úgy gondolom, minden hatodéves vágya, hogy arra az egy évre egy befogadó közösségre találjon – hogy ne csak munka és tanulás, hanem felüdülés és a találkozások helyszíne is legyen a terepgyakorlatnak szánt gyülekezet. Szeretnék minél több időt tölteni a gyülekezetben, bár munkám miatt bizonyosan nem tudok majd annyit, amennyit szeretnék – eb-

ben a gyülekezet megértésére számítok. Szeretnék annyi lelki és szellemi munícióval felszerelkedni, hogy az elegendő legyen a lelkes munkám megkezdéséhez. Kérem a gyülekezetet, hogy segítsen a beilleszkedésben, a kapcsolatteremtésben, és legfőképpen hordozzon imádságban.

Várom, hogy Isten megadja mindazt, amit ő akar adni a kelenföldi gyülekezeten keresztül

számomra – és családom számára – ebben az elkövetkezendő tíz hónapban. Hiszem, hogy ő itt akar most látni, és javamat akarja, hogy hozzá hű lelkipásztorrá válhassak.

Köszönjük a válaszokat, és Isten áldását kívánjuk az itt töltött időre!

Mády Erzsébet

Angyalok a kolumbáriumban

A kelenföldi evangélikus templom alagsori helyiségében található urnatemető bővítésének építkezése idén nyáron egy fontos pontjához érkezett.

A Nemzeti Kulturális Alap Építőművészeti és Iparművészeti Kollégiumának támogatásával megvalósuló üveglablakok, melyeket Borbás Dorka iparművész készített, a helyükre kerültek, így mostantól négy angyal őrzi a kolumbárium nyugalmát.

Persze sok minden más is megvalósult. Elkészült a templom fűtésének átépítése, kicseréltük a pinceablakokat, elkészült egy teljesen új betonajzat a helyiség alatt, valamint kialakult a helyiség geometriája a határoló falaival. A helyiséget kifestettük, és megépült a fűtés

légcsatornáit takaró álmennyezet a beépített világítási rendszerrel együtt.

Megépült egy új helyiség az akadálymentes vécé számára, illetve új tárolóhelyek létesültek a helyiségcsoport bútorbolt felőli részén.

Persze még nincs minden teljesen kész. Hiányoznak a padlóburkolatok és az urnafülkék tömbjei. Szép lenne, ha a temetkezési oltárral szembe kerülő gyertyagyújtó helyet is egy műalkotás díszítené. Az üveglablakok világítása sincs még finomra hangolva, de talán már látszanak az erőfeszítések eredményei.

Már érzékelhető a végleges tér mérete és fontosabb jellemzői. A korábbi szűkös urnatemető a templom alatti – nagyrészt kihasználatlanul álló – térben egy jelentős méretű



helyiséggel bővült, és a már előkészített és kibetonozott talapatok mutatják a leendő urnafülketömbök helyét is. Bár nem ez az elsődleges célja, az új térben akár kisebb temetkezési szertartások is megtarthatóak lesznek. Az új kolumbárium térbeli elrendezése, valamint hosszirányú szimmetriatengelye megegyezik a felette elhelyezkedő templomtér hossz tengelyével. Ezzel a templom és a kolumbárium szimbolikus összetartozása is kifejeződik. Ezt erősítik az üveglakok is, melyek a fenti templomtér ablakaival megegyező helyzetbe kerültek, és részleteikkel, díszítőmotívumaikkal egyértelműen az ahhoz való kapcsolódást szimbolizálják. Az oltárral szemközt, az új tér tengelyébe tervezett gyertyagyújtóhely – melyhez füstelszívót építettünk – lehet a közös emlékezések helyszíne, és méltó helyet kaphat itt egy osszárium is.



Tehát van még tennivaló, de már látszik az áldozatok eredménye is.

Szabó Árpád, Czirják Ágnes

Templompincénkről más szemszögből

A kolumbárium bővítési munkáiról az átépítést tervező építész házaspár tollából már olvasható írás, ezért inkább ennek anyagi vonatáról szeretnék tájékoztatást adni.

Presbitériumunk az egyházközség idei évre készített költségvetésében a templompince átépítési munkáira 9,3 millió forintot irányzott elő. Ezen határozat alapján kötöttünk szerződést az építészeti, gépészeti, elektromos és festési munkákra – kiegészítve a kolumbárium bővítés munkáit a meglévő urnatemető leginkább nedvesedő részének szigetelési, átépítési teendőivel. A felújítási feladatoknál gyakorta előforduló, előre nem látható, többletként jelentkező munkák miatt a tervezett keretet kissé túllépve 9,7 millió forint lett az eddig elvégzettek költsége. Ennek kiegyenlítéséhez az áldozati vasárnapi adomá-

nyok összegén felül az Oktatási Minisztérium 4 milliós, a Fővárosi Önkormányzat 1,2 milliós pályázati támogatása és Újbuda Önkormányzatának 500 ezres felújítási támogatása nyújtott segítséget.

Az átépítés befejezéséig még sok elvégzendő feladat maradt. Bízom abban, hogy Urunk a következő évben is ad lehetőséget a folytatásra, és így a jövőben eljuthatunk megálmodott végső célunkhoz is, hogy templomunk a mozgásukban korlátozottak számára is könnyebben megközelíthetővé váljon. Addig is szeretettel buzdítok minden érdeklődő testvéremet, látogasson el a „félkész” helyiségbe: érdemes megnézni, mivé változott a korábban földpadlójú lomtároló pince.

Szepsfalvy Ákos

KÖNYVAJÁNLÓ

Blázy Árpád: Simon Griner (Grynaeus) és Buda (1521–1523)

Nagyon figyelemre méltó Blázy Árpád doktori munkája (PhD-értekezése). A mű jelentőségét csak növeli, hogy nemcsak könyv alakban vehető kézbe (Károli Egyetemi Kiadó, Bp., 2010), hanem a *Studia Caroliensia* című egyetemi folyóirat is közreadta [XI (2010/1–2)], így a szűkebb szakmai (egyetemek, kutatóhelyek) rétegek számára is rögtön elérhetővé vált.

A 269 oldalas írás alapos kutatói munka során született. A szerző Bázelen és Tübingenben kutatta fel a legfontosabb forrásokat, de igyekezett a hazai szakirodalmat is a lehető legjobban megismerni, felhasználni. Simon Griner (Grynaeus) a szerző pontosítása szerint 1494 szeptembere és 1495 márciusa között született, és 1541-ben halt meg Bázelen, ahol mint a város (egyik) reformátorát tartják számon. Grinert a magyar történetírás mint humanista iskolamestert említi, aki az 1520-as évek elején Budán működött. Budára érkezése előtt még a Griner nevet használta, majd 1523-ban – már Wittenbergben – változtatta meg azt Grynaeusra. Az értekezés négy fő fejezetre tagolódik, amit Függelék és Képek egészítenek ki. A kötet legvégén jól használható Névmutató segít az eligazodásban. Az első három fejezet tulajdonképpen háttér-munkának számít: a szerző bemutatja Budát a 13. századtól Mohácsig (I. fejezet), azzal a

céllal, hogy megismertessen bennünket Griner működési helyével, továbbá megismerhetjük a humanista gondolkodás főbb jellemzőit (II. fejezet), majd a magyarországi középkori oktatásról kapunk átfogó képet (III. fejezet). Mind-

ezek segítenek bennünket az adott kor légkörének megismerésében. A legfontosabb és egyben a legizgalmasabb a Simon Griner és Buda címet viselő IV. fejezet. A szerző az általa idézett források alapján meggyőzően bizonyítja, hogy Griner járt Budán. Egész pontosan Bécsből érkezett, ahonnan 1520 decembere és 1521 nyara között indult útnak, és az akkori magyar fővárosban 1523 februárjáig volt iskolamester. Griner működésének színhelye pedig nagy valószínűséggel – a szerző szerint – a



Buda főtemplomához, a Boldogasszony-templomhoz (ma Mátyás-templom) tartozó iskola volt.

Összegzésként elmondható: Blázy Árpád logikusan felépítve, jelentős forrásokat feltárva és elemezve írta munkáját, mely segít még jobban megértenünk a humanizmus-kereszténység találkozásának sokszor ellentmondásoktól sem mentes korszakát, és feltárni a magyar történelmet is alakító eszmei áramlatokat.

*Dr. Szilágyi Csaba
(történész)*

Csernovics Gáborné Ica néni,

gyülekezetünk munkatársa huszonhárom évnyi bús munka után visszavonul. Megköszönve neki áldozatos munkáját kívánjuk az Úristen áldását további életére is, és reméljük, látjuk még sokat! Az alábbi interjúval búcsúzunk tőle.

Kedves Ica néni! Mi történt akkor, huszonhárom évvel ezelőtt?

Talán úgy is lehet mondani, hogy kedves lelkészünknek, Bencze Imrének megesett a szíve rajtam! Árván maradt kisunokám nevelése rám maradt, és az akkori munkahelyemen, a kerületi könyvtárban este hétig tartott a munkaidőm. Imre bácsi hívott a lelkészi hivatalba dolgozni, hogy többet lehessen az unokámmal. Így kerültem 1987-ben az irodába. Egyedül végeztem a munkát, amibe beletartozott a könyvelés, a pénzügyek, mindenféle adminisztráció és persze az általános segítség a lelkészeknek és a bekopogtató híveknek. Én is sok segítséget kaptam Iósó Páltól és Uzoni Lászlótól, a zárszámadás elkészítéséhez hívtam volt osztálytársamat, Petővári Sárrikát – aki most is végzi ezt a munkát. Tíz éven át a lelkészi iroda – a mostani belső lelkészi szoba – volt a munkahelyem. A „munkahelyi légkör” nagyon jó volt, mindig olyan nagy örömmel mentem be! Missura Tibor és Bencze Imre mindig nagyon nagy szeretettel vettek körül.

Hogyan folytatódott kelenföldi munkássága?

Az irodai, pénztárosi munkától elbúcsúztam, mert már túl összetetté vált számomra, ma már nem is tudná egy ember végezni az egészet. Viszont Szeverényi János lelkészünk gondoskodott róla, hogy ne tűnjek el, és megbízott az ún. diakóniai ágazattal. Ez alapvetően a betegek és



rászorulókat látogatását jelentette, de igyekeztem mindenféle mást is kitalálni! Elindítottuk pl. a ma is működő kapcsolatot a székesfehérvári nyugdíjas körrel. Imre bácsiék András fia – a későbbi székesfehérvári lelkész – mindig mögöttem ült az énekkarban. Miután elkerült Kelenföldről, azután jutott eszembe, hogy a két gyülekezet hogyan tarthatná a kapcsolatot! A mai napig is nagy örömmel utazunk hozzájuk, és nagy szeretettel várjuk őket.

A munkámhoz tartozott a lepramisszió is. Bencze Ági nénitől átvettem az asszonyok által készített fáslik, réklík összegyűjtését, szállítását. A Kálvin téri református gyülekezettől kaptuk mindig a cérnát, fonalat, és oda vittük vissza az elkészített kendőket.

De szerveztem irodalmi kört is. Könyvtáros lévén mindig is nagyon szerettem a könyveket, az irodalmat, és a korosztályomban igény jelentkezett arra, hogy ne csak a bibliaórán találkozzunk, hanem kicsit tágítsuk a látókörünket más területen is. Így alakult ki Schneiderné Pici

nénivel, Ráth Joli nénivel és még néhány lelkes asszonnyal – többen közülük volt osztálytársaim, iskolatársaim a régi Deák Téri Gimnáziumból – az olvasóköriünk. Sok éven át jöttünk össze, hogy együtt olvassunk és beszéljünk. Sajnos mára már alig él valaki abból a körből.

Úgy tudom, vezető óvónő volt Ica néni, és még azt is tudom, hogy december 24-én, amikor az még munkanap volt, utolsó nap maradt bent, hogy a beosztottjai korábban hazamehessenek... Hogyan lett könyvtáros?

Amikor összevonták az óvodámat egy másikkal, és a párttitkárból lett a főnököm, akkor nagyon nehéz szívvel tudtam volna ott maradni. A szülőkkel mindig jóban voltam, egyikőjük beajánlott a munkahelyére, egy könyvtárba. El is végeztem a kiegészítő szakképesítést, és még nyugdíj után is dolgoztam évekig. Legkedvesebb helyem mindig a gyerekrészleg volt, persze!

A nehézségek idején hogyan kapott erőt Ica néni?

Az Úristen mindig velem volt, nagyon sok csodát éltem meg, még a nehézségek, gyászok idején is. Volt olyan időszaka az életemnek, amikor az egyik lányom balesete miatti izgalmak következtében egyszer csak eltűnt a látásom. Öt hétig kezeltek, és úgy engedtek ki a kórházból, hogy sajnos foltokban fogok most már csak látni, ne számítsak javulásra, és felírtak egy fehér botot. De néhány hónap múlva egyszer csak újra kitisztult minden, újra láttam, és boldogan újságoztam az orvosnak, aki nem akarta elhinni! Kérdezte, hogy mit csináltam, mire a válaszom: imádkoztam. Az ateista orvosnő azt mondta, nem gondolta volna, hogy a hitnek ilyen ereje lehet.

Elmondása szerint most már nem bír annyit. Mivel telnek hát Ica néni napjai?

Járok hetente kétszer gyógytornára, mert elessem, és eltörött a vállam. A többi napon pedig tartom a kapcsolatot az „embereimmel”.

Kik Ica néni emberei? A családjá?

Felnőtt ikerlányaimat eltemettem, a fiammal jó a kapcsolatom, a legnagyobb támaszom pedig Kata unokám, akit az énekkarból jól ismerhetsz. De az „embereim” azok, akik számítanak rám. Van, aki magányos, nem mozdul ki a házból, van, aki szegény és elesett, van, aki kicsit gyenge lelkiállapotú. Megyek, imádkozunk együtt, énekelünk, és beszélgetünk kicsit.

Honnan kerültek ők elő?

Rájuk találtam. Ez mindig is így volt, most is így van. Többeket sikerült bejuttatnom különböző szeretetotthonokba, sokaknak segítettem az ügyintézésben, költözésben, lakásügyekben. Volt, akit az iszákos keresztfia bántalmazott, volt, aki teljes szegénységben élt egyedül egy pincelakásban, volt, akit negyedévente vittek el a mentők a gyenge idegei miatt, volt, aki özvegyen és minden hozzátartozó híján fordult hozzánk, illetve valamelyik lelkészhez, akitől aztán „megörökölttem”. Beszéltem otthonvezetőkkel, önkormányzati dolgozókkal, gyülekezetünk aktív segítőivel, és mindig találtam valakit, aki segített a „segítésben”. Akivel pedig egyszer kialakult a kapcsolat, azzal meg is tartom, amíg él.

Ica néni olyan tehát, mint egy őrangyal! És Ica néni őrangyala?

Az Úristen mindig velem volt. Ezt mindig éreztem.

Köszönöm a beszélgetést!

Ittész Szilvia

Az első év kiemelt témái

Tervek a gyülekezeti stratégia megvalósítására

Ahogy röviden már a tavaszi hírlevélben is beszámoltunk róla, 2009 decemberében a presbitérium elfogadta a gyülekezet következő négy évre szóló stratégiáját. Ezt a dokumentumot, amelyhez hasonló korábban nem készült gyülekezetünkben, a tavaszi gyülekezeti hétvégén is górcső alá vettük. A szöveget az érdeklődők már az elfogadása utáni időszakban megkaphatták a tempolmi iratterjesztésben, és letölthető a honlapunkról is, de mostani hírlevelünkben minden olvasó számára elérhetővé tesszük.

A stratégia végén megfogalmazott menetrendnek megfelelően a tavaszi időszak végére kijelölésre kerültek azok a területek és feladatok, amelyekre a 2010/11-es munkaévben hangsúlyosan figyelni szeretnénk. Presbitériumunk június 1-jei ülésén ezzel kapcsolatban az alábbi határozatot fogadta el:

„A következő évi munkatervbe a gyülekezeti stratégia alapján a következő kiemelt feladatok kell beépíteni:

- A vasárnapi főistentisztelet időpontjának átgondolása és az istentisztelethez kapcsolódó alkalmak szervezése (felelős: Blázy Árpád)
- Az ifjúsági munka újraszervezése és a hitoktatás kérdésének átgondolása (felelős: Joób Máté)
- A peremen lévők látogatásának beindítása (felelős: Blázy Árpádné)
- Az egyházfenntartói járulék fizetésével kapcsolatos alapelvek lefektetése és ajánlás kidolgozása (felelős: Ittész András)
- A kívülvilágnak szóló tájékoztatás színvonalának javítása (felelős: Blázy Árpád)

A fent megnevezett felelősök készítik elő a munkaterv adott részét a maguk által felkért segítők (presbiterek és nem presbiterek) bevonásával, és a későbbiekben ők irányítják, koordinálják a feladat végrehajtását.”

Az alábbiakban a fenti témák közül négygyel kapcsolatos terveket, illetve gondolatokat olvashatunk. Kérjük a gyülekezet tagjait, hogy – tájékozódva ezekről – hordozzák imádságban a terveket, vegyenek részt a közös gondolkodásban, és kapcsolódjanak bele tevőlegesen a részint régóta folyó, részint újonnan induló munkákba!

Ittész András

A 11 órás istentisztelet kezdési időpontjának megváltoztatása

Évek óta felmerülő kérdés a vasárnapi 11 órás istentiszteletünk kezdési, illetve befejezési időpontja. Ennek háttérében egyrészt az az igény áll, hogy a családok időben hazaérkez-hessenek a vasárnapi ebéd elfogyasztására. Ezzel együtt az a kívánság is megfogalmazódott, hogy az istentiszteletet követően a gyülekezet tagjai alkalmanként kötetlen beszélgetésre is együtt maradhassanak.

A következő munkaévben (2010/11) szeretnénk bevezetni, hogy a vasárnapi főistentisztelet – a munkacsoport javaslata alapján – fél órával előbb, ½ 11-kor kezdődjön. Ennek megvalósítása négy lépésben fog történni:

1. Az új munkaév első felében a következő csatornákon értesítjük gyülekezeti tagjainkat a tervezett változtatásról: gyülekezeti honlap, levelezési lista, hírlevél, rendszeres hirdetés (külön hangsúllyal karácsonykor).

2. Már az első felében szervezünk egy 11 órás istentisztelet utáni kötetlen együttlétet annak érdekében, hogy a gyülekezeti tagok maguk is megérezzék ennek fontosságát, és azt, hogy jóval könnyebb lenne erre a kötetlen találkozásra együtt maradni akkor, ha az istentisztelet egy kicsit előbb fejeződné be.

3. Ezt követően, csak a munkaév második felétől (2011. január 1-től) vezetjük be a 1/2 11-es kezdést.

4. A 2011-es év során további 3-4 istentisztelet utáni kötetlen együttlétet szervezünk, melyeknek házigazdája egy-egy gyülekezeti csoport lesz, akik egyúttal be is mutatkoznak. Az együttlétek megszervezésére felelőst kérünk fel.

A kötetlen (üdítővel, ásványvízzel, süteménnyel, esetleg kávéval egybekötött) együttlét elnevezése sajnos még vár magára. Az eddig felmerült lehetőségek: gyülekezeti beszélgetés, találkozások órája, szemtől szembe, szeretetbüfé (de nem egyházi kávézás). További elnevezési ötleteket szívesen várunk!

A munkacsoport tagjai: Joób Máté, Blázy Márti, Bence Gábor, Mády Rezsőné és Sass Lóránt.

*A munkacsoport nevében:
Blázy Árpád*

Gyermekek és fiatalok között végzett munka

Munkacsoportunk két alkalommal ülésezett, hogy megfogalmazza és pontosítsa azokat a prioritásokat, amelyek megvalósulását fontosnak tartjuk az előttünk álló tanévben. Ezekre kívánjuk építeni a következő évek feladatait is, hogy 2014-re látható és érzékelhető eredménye legyen a négyéves gyülekezeti stratégiai munkának. Munkánkhoz Isten áldását kértük, aki egyedül képes Lelke által hitet ébreszteni és közösséget építeni gyer-

meink és fiataljaink között gyülekezetünk épülésére.

Ötleteink és megvalósítandó terveink mindenekelőtt az ifjúság körében végzett munkát érintették, de nem feledkeztünk meg a gyermekek pásztorolásáról sem. Ennek a területnek a konkrét feladatait a következőkben foglaltuk össze:

- A megerősödött családi istentisztelet közösségét integrálni szeretnénk a gyülekezet egyéb alkalmába. Első lépésként játékos szórólapot készítettünk a gyermekek számára, amelyben meghívást kapnak a GyBK alkalmaira.
- A farkasréti családbarát istentiszteletek koordinálását Blázy Árpádné vállalta el, amelynek eredményeként ott is kialakulhat egy állandó családi közösség.
- A novemberi katechetikai ülésen továbbképzést tartunk gyülekezetünk hitoktatói számára, ezzel is segítve a gyermekek között végzett munkájukat.
- A budavári gyülekezet tapasztalatait felhasználva feltérképezzük annak lehetőségét, hogy gyülekezetünk főállású hitoktatót alkalmazzon a 2011-es tanévtől kezdődően. Gyülekezetünkben régi időkre visszanyúló és gazdag hagyománya van az ifjúsági munkának. Ezekre építve szeretnénk új lendületet adni a fiatalok között végzett munkának. Fontosnak tartjuk a közösség önszerveződő attitűdjének felelevenítését és az önkéntes szolgálati területeken keresztül történő kapcsolódást a gyülekezet egészéhez. E két pillért szem előtt tartva a következő feladatokat tűztük ki az előttünk álló tanévre (ezek részben már meg is valósultak):
- széleskörű ifjúsági adatbázis létrehozása az anyakönyvek segítségével,
- az elmúlt öt év konfirmandusainak megszólítása és hívogatása az ifjúsági alkalmakra,
- évfolyamonként két-két személy megbízása a további hívogatásra,

- a „nagyifi” aktív bevonása az ifjúsági munkába,
- azon szolgálati területek feltérképezése, ahol önkéntes munkát tudnának vállalni a fiatalok a gyülekezet javára,
- ifjúsági istentisztelettel kapcsolatos igények felmérése.

A munkacsoport tagjai: Bence Zsófi, Harmati Béla, Inotai Dóra, Schermann Sándor, Véghné Pozsgai Olga.

*A munkacsoport nevében:
Jóób Máté*

A látogatásról

Talán jártál már úgy, testvérem, hogy hétről hétre leült melléd valaki a templomban, akiről azt sem tudtad, hogy honnan jött. Kerületi lakos-e, vagy csak látogatóba jött valakihez? Találgattad már, hogy vajon van-e családja, egyedül él-e? Jól megy-e sora, vagy éppen szükségét lát, szomorúsága van? A lelkészek is néha nehezen veszik rá magukat arra, hogy néhány találkozás után halkan megkérdezzék: „Elnézést, ismerjük mi egymást?”

A látogatócsoport úgy döntött, megpróbálja megszólítani és megismerni a templomunkba járó híveket. Szeretnénk minden kedves templomba érkezőt megismerni, beszélgetni vele, sőt, amennyiben lehetőség van rá, meglátogatni az illetőt. Nem szeretnénk azonban „ajtóstul rontani a házba”. Így első lépésként azokat szólítanánk meg, akik a reggel 8 óras istentiszteletre járnak. Egyik kedves segítők, Lázár Attiláné Erzsébet feladatául tűzte ki, hogy amikor csak teheti, és eljut az istentiszteletre, megszólítja azokat, akiket csak látásból ismer. Bemutatkozik, és elmondja, hogy nem pusztán kíváncsiságból érdeklődik az illető felől, hanem azért, mert van egy ilyen cél a gyülekezetben. Kérjük tehát azon testvéreinket, akiket esetleg váratlanul ér egy ilyen megszólítás,

ne vegyék sértésnek vagy tolakodásnak testvérünk érdeklődését, hanem fogadják szeretettel és kellő nyitottsággal a közeledését.

A többi munkatársunk: Missura Tiborné, Csernovics Gáborné, Lányi György testvéreink, ahogyan eddig is tették, ezután is igyekeznek azok gondját felvenni, akik már nem tudnak vagy csak segítséggel tudnak közösségünkbe eljönni. A látogatásba bekapcsolódik Fehér Ernőné Erzsike testvérünk is.

Ugyanakkor fontosnak tartjuk, hogy megkeressük azokat is, akik szerepelnek ugyan a nyilvántartásunkban, de nem sokat tudunk róluk. Elsősorban a lelkészek feladata lesz az, hogy a névtárban szereplő nevekhez tartozó családokat felkutassák, és bejelentkezés után meglátogassák. Félő azonban, hogy lesznek olyanok (eddigi szomorú tapasztalat alapján mondjuk), akik nem kívánnak az egyházzal szorosabb kapcsolatba kerülni.

A munkatársak időről időre beszámolókat tartanak majd, hogy sikerrel vagy kudarccal jártak-e „küldetésük” során, és igyekszünk közösen megoldást találni a felmerülő problémákra. Ugyanakkor mindenkit bátorítok szeretettel, hogy aki kedvet vagy Urunk által indíttatást érez ilyen szolgálatra, bátran jelentkezzen, mert bizony az „aratnivaló sok, de a munkás kevés.” Kérjük együtt a mindenható Istent, hogy áldja meg gyülekezetünkben ezt a szolgálatot is.

*A látogatócsoport felelőse:
Blázy Árpádné*

Egyházfenntartás – gazdálkodás

A tavaszi gyülekezeti hétvégét követően több munkacsoport alakult az akkor elindított témák feldolgozására, hogy a stratégiai célokat gyakorlati szintre bontva lépéseket tegyünk a megvalósítás felé. A mi csoportunk az egyházfenntartói járulékok fizetésének alapelveivel,

tágabb értelemben a gazdálkodás témakörével foglalkozik.

Ez egy igen fontos terület, amely szavak szintjén rendszerint háttérbe szorul a hitbéli és lelki témák mellett. Hiszen ha templomra, gyülekezetre gondolunk, akkor elsősorban a hit, vallás, a Biblia, az istentiszteletek, a közösségek, keresztlő, esküvő, temetés, szeretetvendégség, rászorulókat támogatása jut eszünkbe.

Felmerül-e bennünk időnként az is, hogy mi kell ahhoz, hogy rendezett templomunk, közösségi helyiségeink lehetnek? Van fűtés, hideg-meleg víz, felszerelt konyha; vannak szolgálattevők, akikhez fordulhatunk, van, aki foglalkozik a gyerekekkel, a rászorulókkal; lehetősége van a gyülekezetnek másokat támogatni stb.

Az idei évi feladatunk ennek az anyagi kérdésnek a körbejárása. Ez érzékeny téma, a csoporton belül is sok vitát hozott már. Vannak egyszerűen kideríthető dolgok, például: milyen bevételi forrásai vannak gyülekezetünknek? Mire mennyit költünk? Ezek az éves költségvetésből, beszámolókból kiderülnek. Van azonban olyan kérdés is, amihez adat ugyan van, de nem egyszerűen feldolgozható formában. Ezért tervezzük a nyilvántartási rendszer megújítását is.

Vannak a nem „fekete-fehér” kérdések – azaz olyanok, ahol nem lehet egyszerűen meghatározni a „jó” választ, mert „attól függ”. Kikre számíthatunk? Hogyan lehet meghatározni, hogy mennyi egy gyülekezeti tag teherbíró képessége? Mi várható el? Egyáltalán lehet-e valami elvárható? Fontos-e megkülönböztetni, hogy valaki adományt ad, perselypénzt dob be, vagy egyházfenntartási járulékot fizet? Szükséges-e adományt adni, ha már az áldozati vasárnapon adakoztunk? Mennyivel járuljon hozzá egy kisjövedelmű ember? És mennyivel egy jobb anyagi helyzetben levő, akinek ez „csak” a megtakarításait érinti?

Ennek a cikknek nem célja választ adni a felvetett pontokra. Sokkal inkább gondolatébresztőnek szántam, hogy lássák a testvérek a gyülekezet praktikus oldalának dilemmáit is. Annnyit viszont – a munkacsoport vezetője, Ittész András és tagjai, Csorba Gábor, Kotsis Domokos, Mády Rezsőné és a magam nevében – ígérhetek, hogy ebben a munkácvben ezekkel a kérdésekkel foglalkozni fogunk, és igyekszünk minél több információt megosztani a testvérekkel is.

Sulyok Petra

Szeretettel hívunk mindenkit idei adventi sorozatunkra, melyet

Hogyan adjuk tovább a „jó hírt”?

címmel tartunk a következő szerdai időpontokban:

2010. december 1.

2010. december 8.

2010. december 15.

2010. december 22.

1800-tól a gyülekezeti tanásteremben

(1114 Bp., Bocskai út 10.).

A sorozat igehirdetője: Joób Máté lelkész.

Készüljünk közösen karácsonyra!

GYÜLEKEZETI STRATÉGIA (2010–2013)

Bevezetés

Stratégiánk célja, hogy áttekintsük gyülekezetünk működését, és meghatározzuk azokat a területeket, ahol a jövőben tudatosan változtatnunk kell annak érdekében, hogy küldetésünket minél jobban be tudjuk tölteni. Ezt a feladatot a Szentlélek segítségével kívánjuk elvégezni, támaszkodva arra a protestáns örökségre, mely szerint az egyházat szüntelenül reformálni kell.

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyház-köztség tagjaiként valljuk, hogy keresztyén gyülekezetként a legfontosabb feladatunk az evangélium hirdetése és megélése által megnyerni az embereket a Jézus Krisztussal való kapcsolatnak. Valljuk, és szeretnénk mi magunk is minél jobban közvetíteni a közösség jelentőségét a Jézus Krisztussal való kapcsolat ápolásában. Hálát adunk azért, hogy a gyülekezet megalakulása óta sokan munkálkodtak ezen célok megvalósulásáért.

Közösségünk középpontjában az istentiszteleti életünk áll, amelyen keresztül Krisztus – ígérete szerint – táplál minket igéjével és szentségével. E mellett gyülekezetünk kisebb közösségei és különböző munkaterületei segítenek, hogy közelebb kerüljünk mind Urunkhoz, mind egymáshoz.

Fontosnak tartjuk az egyházunkban, a más felekezetű keresztyének között és a társa-

dalmunkban betöltött szolgálatunkat is. Ez utóbbihoz négy éves stratégiánkban szeretnénk külön is kiemelni a következőket:

- Arra törekszünk, hogy megajándékozottságunk hatással legyen a gyülekezeten kívüli embertársi kapcsolatainkra is. Így szeretnénk bizonyosságot tenni Isten minden embert elérni kívánó szeretetéről.
- A családot fontos értéknek és a családi élet ápolását kiemelt feladatunknak tekintjük.
- Jézus példáját követve szeretnénk több figyelmet fordítani az elesett és peremre szorult embertársaink iránt.
- Érezzük felelősségünket a teremtett világ pusztításában. Istentől kapott feladatként nagyobb figyelmet kívánunk fordítani a környezetünk megóvására.
- Az anyagi gyarapodást sokszor mindennek elé helyező környezetünkben szeretnénk hitet tenni az erkölcsi, kulturális és nemzeti értékek mellett, és segíteni a szellemi értékek megismerését, megbecsülését.

Valljuk, hogy mindezen célokat elsősorban Istenhez ragaszkodó és embertársaink felé forduló példamutató étellel tudjuk megvalósítani. A példamutatás gyakorlásához ugyanakkor elengedhetetlen, hogy nagyobb figyelmet fordítsunk közösségi életünk belső egyensúlyára, valamint az egymás értékei iránti nyitottságra és tiszteletre.

Istentiszteleti élet

A keresztyén egyház alapvető megnyilvánulása az Isten-tisztelet. Ezért minden gyülekezet elsőrendű feladata az istentiszteleti élet feltételeinek biztosítása. A gyülekezet minden egyéb tevékenységének ebből kell erőt merítenie.

Az istentisztelet az egész gyülekezet közös ünnepe. Fontos szempont ugyanakkor, hogy szem előtt tartsuk a nagyvárosi emberek szerteágazó életmódbeli igényeit.

Gyülekezetünk jelenlegi istentiszteleti rendjét alapvetően helyesnek tartjuk. Az istentiszteletekhez kapcsolódó közösségi alkalmak sorát (pl. gyülekezeti agapé) azonban szeretnénk tovább bővíteni, mellyel egyidejűleg a 11 órás istentiszteleti kezdést is újra kell gondolni.

Fontos, hogy a közösségvezetők az istentiszteletet szem előtt tartva végezzék szolgálatukat. A gyülekezet különböző köreit rendszeresen hívogassák, és biztassák tagjait szolgálatvállalásra a vasárnapi istentiszteleten.

A liturgikus rendért elsősorban a lelkészek felelnek. Azon csak akkor változtassunk, ha az teológiaiilag és gyakorlati szempontból is elfogadhatónak tűnik, és erre a gyülekezet különböző csoportjait kellőképpen felkészítettük.

A nagyobb ünnepekhez kapcsolódóan kívánatos lenne evangélizációs-missziói istentisztelet tartása a gyülekezethez nem szorosan kötődő testvérek tudatos hívásával. Őrizzük meg ugyanakkor a családi istentiszteletet, a reggeli (8 órás) és esti (vesperás) istentisztele-

tet, illetve az alkalmi istentiszteleteket (mint pl. a gyermek-istentiszteletet, a Teremtés Hete ünnepköréhez kapcsolódó istentiszteletet, fiatal házások hálaadó istentiszteletét, a Tamás misét). A munkanapra, hétköznapra eső keresztyén ünnepeinket igyekezzünk tudatos hívogatóssal, tanítással hangsúlyosabbá tenni. A hagyományos ádventi és böjti sorozatok váljanak még inkább az ünnepekre (karácsonyra és húsvételra) való lelki készülődés alkalmává.

A gyülekezet csoportjai

Gyülekezetünkben számos kis csoport működik, egy-egy réteg számára. Ezek a csoportok az evangélium hirdetése mellett a személyes kapcsolati háló kialakításában és megerősítésében is fontosak. Résztevőik ismerik egymást, és cél, hogy hétköznapjaikban is kapcsolatot, segítséget jelentsenek egymásnak. Ezeknek a csoportoknak a funkciója a rendszeres szellemi-lelki növekedés biztosítása is.

A csoportok és rétegalkalmak közül némelyek hosszú történeti múltra tekintenek vissza, formájukban és résztvevői körükben is keveset változnak. Ilyenek a szeretetvendégségek, a bibliaóra és a nyugdíjas bibliaóra. Mások – mint a felnőtt ifjúság, a kismamakör, az apakör, a fiatal házások köre, a középkör – konkrét közösségek újabb igényei alapján jöttek létre.

Ezek közül a kismamakör feladata az otthonról nehezen elmozduló, hasonló életszakaszban élő kismamák gyülekezetéhez kötése. A kismamák élethelyzetéből adódóan feltét-

lenül szükséges, hogy egy lelkes vezető biztossítsa az alkalmak folytonosságát.

A szeretetvendégség mai formájában a nyugdíjas korosztály kedvelt hétvégi alkalma. Időpontját és tematikáját bátran az idősebbek igényeihez lehet alakítani. Meg kell azonban fontolni, hogy egy-egy alkalommal érdemes lenne a fiatalabbak számára is vonzó előadást tartani, más keretek között, akár gyerekprogrammal párhuzamosan.

Egyértelmű igény mutatkozik ismeretterjesztő előadásokra, a rendszeres olvasás, tanulás alkalmaira.

A gyülekezet közös ünnepének az istentiszteletet tekintjük, azonban cél, hogy minél több gyülekezeti tag tartozzon valamilyen kisebb csoporthoz. Ezért a meglévőnél több kiscsoportra volna szükség, amelyek párhuzamosan, a lelkészek előkészítő munkája és kísérő figyelme mellett, de közvetlen jelenléte nélkül is működhetnének.

A gyülekezet egysége érdekében erősíteni szeretnénk a csoportok közötti kapcsolatokat. Ezek formái a közös istentiszteletek, gyülekezeti hétvégék, kirándulások és a testvérgyülekezeti kapcsolattartás. A csoportok közötti kapcsolatok építésénél tekintetbe kell venni az idősebb korosztály komoly igényét, hogy a fiatalokkal találkozhasson.

Az októberi gyülekezeti hétvégék Bocskai úti és a vidéken tartott tavaszi gyülekezeti napok hagyományát, mint a közösség erősítésének kiemelkedő alkalmait, folytatni szeretnénk. A közösség építését akarjuk szolgálni avval, hogy a közös étkezések (ebédek, kávézások) számát emeljük. Tervezünk olyan gyülekezeti napot is, amelyen egyszerre szó-

lítjuk meg teljes gyülekezetünket és a kívülálló érdeklődőket.

Gyermekek és fiatalok között végzett munka

A gyermekek, fiatalok között végzett munka kiemelten fontos a gyülekezetünkben. Sokat kell imádkoznunk ezért a területért, hogy legyenek olyan segítők, akik nevelik a gyülekezet ifjúságát és megkeresik a gyülekezettől távol maradt gyermekeket.

A hitoktatás a missziói parancs hitébresztő, hitmélyítő tanítás általi megvalósítása, ahol a tanítást módszertani és tartalmi szempontból széles skálán értelmezzük. Ebbe beletartozik az órák megtartása, tényanyag átadása, valamint a gyermekek, ifjak meghívása a gyülekezetbe, hogy ott – másokkal egyetemben – megtapasztalhassák az Isten feltétel nélküli szeretetének áldásait.

Hosszú távon fontosnak tartjuk, hogy a gyülekezetnek legyen hitoktatója. Ha ez megvalósulna, több gyülekezeti és iskolai hittancsoportot lehetne szervezni. Már most nyitottabb, elszántabb missziói hozzáállást kell azonban kialakítanunk. A gyülekezeti közösségbe nem szocializált gyerekeket, fiatalokat és családjaikat jobban el kell érniük. Vállaljuk fel a munkaágban részt vállalók továbbképzését, új munkatársak bevonását. Törekedjünk jobban megtartani azon konfirmandusokat, akik lazább szálakkal kötődnek gyülekezetünkhöz.

Gondoskodjunk arról, hogy a családi istentiszteletre és egyéb alkalmakra járó kis-

gyermekes családok megtalálják a nekik legmegfelelőbb alkalmakat, hogy ezáltal is erősebben kötődjenek a gyülekezet egészéhez. Segítenünk kell őket, hogy a havonkénti alkalomból – a gyermekek növekedésével párhuzamosan – hetenkénti istentiszteleti látogatás alakuljon ki. Erősítjük meg a gyermekbibliakör és a családi istentisztelet kapcsolatát!

Segítsük, hogy a farkasréti családi istentiszteletek bázisán hetente gyermekbibliaköri foglalkozás alakuljon ki ismét.

Követendő modellnek tekintjük a gyermekeket legalább hatévente személyesen megszólító, megáldó rendet: keresztelés, áldás az első iskolaév kezdetén, konfirmáció, áldás az érettségi idején, esküvő.

Az ifjúsági bibliaórák azok az alkalmak, amelyeken a fiataloknak meg kell tapasztalniuk, hogy a keresztyén közösségben válaszokat találhatnak és fogalmazhatnak meg életük kérdéseire. Ezért kiemelten fontos feladat az ifjúsági órák tematikájának előkészítése és az alkalmak vezetése.

Az ifjúság körében végzett munkát a felnőtt katechézis irányában tervezzük folytatni.

A színjátszó kör nagyon értékes színpont a gyülekezet életében. Itt olyan fiatalok is megfordulnak, akik ugyan közvetlenül nem tartoznak gyülekezetünkhöz, előadásaikkal, passiójátékokkal mégis a közösség javáért fáradoznak. Támogatjuk és várjuk a színjátszó kör további munkáját, mint ahogy a budavári gyülekezettel együtt fenntartott cserkészcsapatunk aktivitását is.

Egyházzenei élet

Evangélikusságunk egyik jellemzője az éneklő gyülekezet. Az éneklés – azon túl, hogy közösséget teremt – segít az elmélyülésben és a magasztalásban. A zene Istentől kapott ajándék, amelyen keresztül részesei lehetünk az előtünk élt nemzedékek bizonyágtevésének, és szavakkal ki nem fejezhető módon élhetjük át a Teremtő közelségét.

Továbbra is törekednünk kell arra, hogy a gyülekezeti ének és a többszólamú énekes és hangszeres zene egyaránt az istentiszteletek szerves része maradjon. Az igényes orgonazene és az ének- és zenekar szolgálata illeszkedjen bele a liturgikus folyamatba, és váljon zenei igehirdetéssé. Szükséges megújítanunk a gyülekezet éneklési kedvét célzott énektanítással és vonzó zenei szolgálattal egyaránt. A Gyülekezeti Liturgikus Könyvből újonnan tanult énekeket igyekezzünk használatban tartani.

Szeretetvendégségeinken és kisközösségi alkalmainkon egyszer-egyszer tartsunk egyházzenei előadást, hívjunk e témakörből előadót, így segítsük a tudatosabb kapcsolatot az egyházzenevel. Nagyobb gyülekezeti alkalmainkon tartsunk énektanítást, kánonéneklést, hogy megerősítsük a közös éneklés örömszerző élményét. Az evangélikus énekinccs alaprétege legyen része a hitoktatásnak és különösen a konfirmációs felkészítésnek. Az ének- és zenekar szokott egyházzenei alkalmai legyenek a gyülekezet közös ünnepei. Vendégegyütteseket, vendégművészeket a

gyülekezeti munkaprogram figyelembe vételével hívjunk és fogadjunk.

Fontos erősíteni a gyülekezet és a zene-együttesek kapcsolatát, hiszen az énekkar a gyülekezet egyik legnagyobb létszámú közössége, tagjai többnyire aktív gyülekezeti tagok, akiknek az énekkari próba a hétközi gyülekezeti alkalmuk („zenés bibliaóra”). Másokat a zenei szolgálaton keresztül lehet missziói lelkülettel hívogatni.

A Fővárosi Protestáns Kántorátus szolgálata egyedülálló gyülekezetünkben. A vasárnap esti alkalmak erőteljesebb hirdetésével vonzó lelki és zenei programként tegyük ismertebbé a vesperákat.

Misszió és látogatás

Jézus Krisztus missziói parancsa egyértelmű: „tegyetek tanítvánnyá minden népet” (Mt 28,19), és a 21. században is tapasztaljuk, hogy „az aratnivaló sok, a munkás kevés” (Mt 9,37). Ezért aktív gyülekezeti tagjainkat szeretnénk buzdítani a tényleges szolgálatvállalásra és bizonyágtételre.

Krisztus népének mindenekelőtt saját környezetében, családjában, munkahelyén kell elkezdenie a missziói szolgálatot, figyelme azonban terjedjen ki mások irányába is. Éppen ezért javasoljuk, hogy bátran szólítsunk meg másokat, azokat, akiken látjuk, hogy keresik az igazi értékeket. A következő évek feladata a lakóparkokban élők elérési lehetőségeinek kidolgozása.

Fontosnak tartjuk, hogy gyülekezetünkben minden nyilvántartott taghoz eljusson

az evangélium üzenete. Ehhez szükséges a gyülekezethez kevésbé szorosan kötődők meglátogatása, és a velük való személyes kapcsolatfelvétel. Ismertessük meg őket gyülekezetünk életével, s hívogassuk a számukra legmegfelelőbb alkalmakra. Ennek érdekében szükséges névtárunk folyamatos frissítése. A meglévő lista alapján kell megszervezni a látogatást. A már működő „látogatói szolgálatunkat” próbáljuk bővíteni új munkatársak bevonásával.

Szociális (diakóniai) munka

A diakóniai szolgálat mindig is fontos része volt az egyház működésének. Jézus Krisztus példáját követve és tanításának engedelmeskedve törekedett az egyház arra, hogy az elesettek és a rászorulóknak is hirdesse Isten jelenlétét. Lehetőségeinkkel élve, a hívásnak engedelmeskedve szeretnénk gyülekezeti szinten is megélni, hogy felelősségünk van egymásért.

Egyre több a feladatunk a szeretetszolgálat terén, mind többen számítanak az egyház segítségére. A Fraknó utcai központban egyelőre megoldott, hogy hetente egyszer rátermett, elhivatott munkatársak várják az odaérkezőket, de hosszú távon szükség van utánpótlásra.

A gyülekezeti beteglátogatók száma, és emiatt a beteglátogatások száma is kevés. Sok embernek örömet szereznek kedves szavukkal, segítő jelenlétükkel, de fontos szerepük abban is áll, hogy jelzik, hogy hol, mikor van szükség lelkesízi jelenlétre, betegúrvacsorára

stb. Elevenítsük fel azt a gyakorlatot, hogy a vasárnapi prédikáció hanganyagát eljuttatjuk beteg testvéreinkhez. A telefonos kapcsolattartás is sokat jelent.

Meg kell szervezni, hogy aki indíttatást érez e munkaterület iránt, válasszon magának egy-egy látogatásra szoruló testvért, akinek életét nyomon követheti, akivel telefonon, vagy néha személyesen tartja a kapcsolatot. Elevenítsük fel azt a korábbi gyakorlatot is, hogy autós testvérek szállítanak időseket istentiszteletre. Bevonható az ifjúság (pl. bevásárlásra, más segítségnyújtásra, felolvasásra), de segítők képzése is szükséges.

Gazdálkodás

Gyülekezetünk gazdálkodását a Krisztus ügyéért és az egymásért érzett felelősségünknek kell vezérelnie. Túl azon, hogy a gyülekezet működésének biztosítása, az elhívott szolgálattevők munkájának anyagi megbecsülése a közösség áldozatkészségét igényli, törekedni kell mások megsegítésére is. A gyülekezetünkben és közvetlen környezetünkben élő rászorulóknak segítése mellett egyházunk intézményeit, más gyülekezeteit az eddigiekhez hasonlóan, lehetőleg még nagyobb mértékben igyekszünk támogatni. Az akadálymentesítés tervezett feladatai minden bizonnyal az elkövetkezendő esztendőknél is jelentős terheket rónak a gyülekezetre. Bevételeink között legfontosabbnak a gyülekezeti tagoktól származó bevételeket kell tekintenünk. Közösségünk tagjai egyházfenntartói járulékkal és a vasárnapi

offertóriummal biztosítanak állandó bevételt a gyülekezetnek. Ezek mellett különböző adományokkal és speciális felajánlásokkal járulnak hozzá gyülekezetünk anyagi forrásaihoz, esetenként meghatározott célra meghirdetett gyűjtések keretében. Az elmúlt években szép és követendő hagyománnyá vált a tavaszi hálaadó vasárnapon történt adománygyűjtés is egy-egy nagyobb cél megvalósítása érdekében. A folyamatos működést azonban a minél többek által rendszeresen befizetett egyházfenntartói járulékkal kell biztosítanunk. Cél, hogy készüljön olyan táblázat, amelynek segítségével a gyülekezet tagjai tájékozódhatnak egyházfenntartói járuléku kivánatos mértékéről. Tudatosítsuk a gyülekezet tagjaiban, hogy akiknek jobb az anyagi lehetőségei, azoknak a felelőssége is nagyobb.

Gyülekezetünk a tulajdonában lévő ingatlanokat a lehetőségeinek megfelelően igyekszik hasznosítani. Át kell azonban gondolni annak lehetőségét is, hogy a jelenleg más célra használt ingatlanjainkat a közvetlen gyülekezeti életbe vonjuk be. Kolumbáriumunk helyeinek értékesítéséből is származik bevételünk, amit – legalábbis részben – a folyamatban levő bővítés után is a helyiség karbantartására kell felhasználni.

Folyamatosan kiemelt feladatként kell kezelni a pályázati lehetőségek kihasználását. Jelentős előrelépés lenne, ha a pályázati lehetőségek és a – döntően a gyülekezeti tagok befizetéseiből működő – Kelenföldi Evangélikus Templomépítő Alapítvány mellett konkrét célokhoz további külső támogatókat is tudnánk találni.

Tájékoztató és adminisztráció

Fontosnak tartjuk, hogy közösségünk aktív tagjai és az érdeklődők számára egyaránt könnyen elérhetőek legyenek a gyülekezetünkkel kapcsolatos hírek, információk. Az információk megosztásának általunk kezben tartott fő csatornái az istentiszteleti hirdetések, a hirdetőtáblák, a hírlevél, az elektronikus levelezőlista, a kisebb csoportok listái és a gyülekezeti honlap.

Az istentiszteleti hirdetések formáját meghatározza, hogy liturgiai funkciójuk is van, vagyis az ott elhangzottak egy részét közös imádságban Isten elé visszük. A templomi és kültéri hirdetőtáblákon bővebb tájékoztatásra is nyílik lehetőség.

A hírlevél lehetőséget ad a programokról való részletesebb beszámolók közzlésére, egyes személyek, kisebb csoportok bemutatására, a döntések indokainak kifejtésére, hosszabb távú tervek ismertetésére, hitmélyítő írások közzlésére. Célcsoportja elsősorban a gyülekezet aktív rétege, illetve a gyülekezet nyilvántartásában szereplő minden tag. Cél, hogy évente 4 hírlevél jelenjen meg, amelyből egyet-kettőt postán is szétküldünk, hogy a nyilvántartásunkban szereplő tagok mind értesüljenek közösségi életünkről. Szükségesnek tartjuk, hogy a hírlevél mellett egyes esetekben személyes hangú levéllel szólítsuk meg a gyülekezet tagjait.

Egyre növekvő szerepet tölt be a gyülekezeti levelezőlista. Ez lehetőséget ad a gyülekezeti tagoknak is, hogy közvetlenül megszólítsák a

teljes közösséget. Törekedni kell arra, hogy a gyülekezeti levelezőlista és a kisebb csoportok saját listái megfelelően egészítsék ki egymást. A gyülekezeti honlapnak a belső tagok bővebb informálása mellett a gyülekezet pere-mén élők és külső személyek érdeklődését is – várhatóan egyre növekvő mértékben – ki kell elégítenie. Stratégiai célnak tekintjük, hogy honlapunk tartalmi és formai szempontból is eleget tudjon tenni a széleskörű igényeknek.

Az ÚjbudaTV és az Újbuda című lap, valamint esetleges egyéb XI. kerületi kiadványok segítségével is el tudunk érni olyan kerületi lakosokat, akik nem járnak gyülekezetünkbe. Missziós feladat, hogy ezeken a fórumokon hosszabb távú koncepció alapján, rendszeresen hírt adjunk magunkról.

A lelkészi hivatal működését továbbra is úgy kell biztosítani, hogy az a gyülekezet egyik „nyitott kapuja” legyen. A hivatali órákban a gyülekezeti tagok és a kívülállók számára is legyen biztosított a megfelelő ügyintézés, valamint a lelkészekkel való személyes találkozás lehetősége.

Környezetünk kímélése érdekében törekedni kell arra, hogy hivatalos és nemhivatalos levelezésünknek is mind nagyobb hányada elektronikusan történjen – részben a gyülekezeti levelezőlistán, részben pedig személyes, névre szóló elektronikus levelekben. Korunk kapcsolattartási gyakorlata miatt kívánatos, hogy lelkészeink és más tisztségviselőink is személyesen megszólíthatók legyenek e-mailben.

Zárszó

Jelen stratégiánk több lépcsőben készült. A gyülekezeti tagok megkérdezésével és a presbiterok aktív közreműködésével először meghatároztuk a gyülekezet főbb munkaterületeit, majd kisebb csoportokat alkotva kibontottuk azokat a feladatokat, amelyekre szeretnénk kiemelt figyelmet fordítani az elkövetkezendő években. A presbiteri ülésen megfogalmazott számos értékes módosító javaslat figyelembe vételével a stratégiai munkacsoport állította össze az anyagot. A végleges szöveget az egyházközség presbitériuma 2009. december 8-án fogadta el. A következő fél éves időszak feladata, hogy azt itt leírtakat a gyülekezet minden rétegével megismertessük, és a véleményeket, ötleteket összegyűjtve tervezzük meg a gy-

korlati megvalósítást. Konkrét célok kiemelésével, felelősök és határidők kijelölésével kell összeállítani a 2010/2011-es és a következő évek gyülekezeti munkaterveit, és folyamatosan nyomon kell majd követni az elért eredményeket és az esetleges hiányosságokat. Bízunk abban, hogy Isten áldása lesz mindazon, amit ebben a stratégiában megfogalmaztunk.

Kelenföld, 2009. december 8.

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség presbitériuma képviselőjeként:

Blázy Árpád
igazgató lelkész

Ittész András
felügyelő



„2010-ben konfirmáltak:

Bereznai Judith, Csorba Hanna, Garancsi Flóra, Horváth Tamás, Jassoy Benjamin, Lente Borbála, Merő Dániel, Nagy Adrienn, Pálfi Lenke, Pusztay Balázs, Sütő-Nagy Sára, Szendrődi Maja, Székely Dorottya, Varga Gergely

Felnőtt konfirmáció Kelenföldön

Egy forró júniusi szombat este műszerekkel nem mérhető hullámok töltötték be a kelenföldi templomot. Az alkalom különlegességnek számított, hiszen egy hétfős felnőtt csoport készült közös konfirmációra, köztük hárman keresztelőre is. Szülők és barátok szűk körében, a gyülekezet háttérirányításával konfirmálgodtak Joób Máté lelkész vezetésével, negyedéves felkészülést követően.

Két felnőtt vallomása:

„Több oka is volt annak, hogy felkerestem a kelenföldi gyülekezet lelkészét, Joób Mátét. Szüleim nem neveltek vallásos szellemben, soha nem jártunk templomba, emiatt nem volt alkalmam megismerkedni az egyházzal mint intézménnyel. Az utóbbi időben azonban felbukkantak körülöttem olyan emberek, akik közelebbi kapcsolatban voltak az egyházzal, és ez felkeltette az érdeklődésemet.

Ehhez járul még hozzá, hogy pár évvel ezelőtt láttam a Luther című filmet, és nagy hatással volt rám. Ezenkívül felkértek keresztetszülőnek, aminek az a feltétele, hogy meg legyek keresztelve. Így indultam hát el.

Maga a felkészítő nagyon tanulságos volt. Manapság nagyon ritkán történik meg az, amit ott csináltunk: leültünk, és beszélgettünk. Szépen, ráérősen, nyugodtan, és ami a legfontosabb: egymásra figyelve. Az egyik dolog, ami megfogalmazódott bennem, az az volt, hogy a mindennapi életben is jobban kellene törekedni arra, hogy a beszélgetések ilyenek legyenek: ilyen őszinte figyelemmel teltek. Nagyon sok problémánkon segíthetünk, ha nagyobb figyelemmel, empátiával, türelemmel állunk egymáshoz, vagy – ahogy a konfirmáción elmondtam – ha hajlandóak vagyunk a dolgokat mások szemszögéből is megvizsgálni. Azt hiszem, ezen a téren kezdtem el fejlődni az előkészítő hatására.



Magának a konfirmációnak szerintem az egyik legnagyobb érdeme volt, hogy Máté arra kért bennünket, hogy mi is mondjunk néhány gondolatot. Ily módon nemcsak passzív szemlélői, hanem aktív résztvevői voltunk. Én ráadásul kicsit más helyzetben vagyok, mert nekem a konfirmáció összekötődött a kereszteléssel is. Úgy tudnám megfogalmazni, hogy ezzel egy új világba léptem be, egy új közösség tagja lettem. Közösséghez tartozni pedig jó dolog. Igyekszem is, hogy a tagja maradjak.”

K.Á.

„Mielőtt elkezdtem előkészítőre járni, kellemtelenül éreztem magam, hogy én még nem konfirmáltam. A legtöbben 13-14 évesen erősítik meg a hitüket, emiatt úgy gondoltam, hogy én már elkéstem. Utólag azonban teljesen másképp látom a dolgokat. Sokkal érettebbnek érzem magam, meggyőződésemmel, hogy 6-7 évvel ezelőtt még nem tudtam volna befogadni az előkészítón elhangzott gondolatokat. Emiatt hasznosabbnak éreztem az itt eltöltött órákat, és a gondolatébresztő megállapítások, hozzászólások hatására nagyon sok minden átértékelődött bennem. Erősebbnek érzem a szándékomat is, és örülök, hogy végre elhatároztam magam, és elmentem konfirmálni.

Az egyik legfontosabb, amit megtanultam az elmúlt néhány hétben, az az, hogy időt kell adni. Időt kell adni magunknak, hogy elcsendesedjünk, és megnyugodjunk. Törődnünk kell magunkkal, hogy tiszta fejjel gondolkodva értékelni tudjuk múltbéli cselekedeteinket és jövőbeni terveinket, és közben jelenbeli viselkedésünkkel se mondjunk ellent ezeknek. Időt kell adnunk magunknak ahhoz is, hogy megértsük a körülöttünk zajló eseményeket,

elfogadjuk azt, hogy a kudarcok nem feltétlenül »rosszak«.” H.E.

És milyen volt maga a szombat esti konfirmáció? Így látta ezt egy gyülekezeti tag:

„Nagyon meghatódtam. Az volt az érzésem, hogy milyen bátrak, hogy vállalják a kiállást! Vállalják, hogy énekelve, gyertyát fogva vonulnak be. Vállalják a személyes megszólalást, a személyes megnyilvánulást a templomban ülők előtt. Nem lehetett nekik könnyű, de látszott: a közös készülés eredménye, hogy közösen ki is mernek állni hitük és döntésük mellett. Megkapták az erőt hozzá, ez látszott. Az istentisztelet elején Máté egyesével ismertette, ki hogyan került a csoportba, majd ők is egyesével vallottak arról, mit jelentett számukra a felkészülés. Volt, aki elsírta magát, volt, aki leírt, előre megfogalmazott vallomást olvasott fel. Maga a konfirmáció igen egyszerű, lényegre törő volt. Vizsga nélkül, hitvallással, imádsággal, igei áldással. Úrvacsorai közösség zárta az alkalmat, hisz egyházzogilag ez a konfirmáció leginkább kézzelfogható eredménye: felnőtt tagjai a gyülekezetnek. Csak remélni merem, hogy tagjai is maradnak, és hogy befogadásukra nekünk is megadja az Úristen a bölcsességet, nyitottságot.

Mit is láttam? Drámai kisugárzást: hét embert, akik meg kívánták peccételni szövetségüket Istennel és a gyülekezettel.” B.G.

És mit jelent egy ilyen felnőtt konfirmáció számunkra, régebbi gyülekezeti tagok számára? Talán elsősorban kihívást, hogy tudunk-e mi is megújulni új testvéreink hatására, befogadni őket a gyülekezet közösségébe, és imádkozni fiatal hitük megmaradásáért, a magunk hite megújulásáért!

-isz-

Beszámolók a nyárról

Kirándulás Pécsre

Nem kis izgalommal készültünk júniusi közösségi alkalmunkra, a pécsi kirándulásra, mivel a meteorológia melegrekordot (34 °C) jósolt. Annál nagyobb volt a meglepődés, amikor beültünk a szép, modern, légkondicionált autóbuszba, hogy zavartalanul örülhessünk egymásnak, és érezzük a közösségi összetartozást. Rövid áhítat után Blázy Márti ismertette a programot. Gyorsan telt az idő, élveztük a pannon táj szépségét, és 11 órára megérkeztünk a megbeszélthelyszínre, ahol a Lázár házaspár már várt bennünket.

Pécs történelmi emlékekben gazdag város, joggal pályázott az Európa kulturális fővárosa címre. Egész történelmünk lenyomatát megtaláljuk építészeti és egyéb emlékein. Már a honfoglalás előtt, a nagy Római Birodalom idejében Sopianae néven nevezetes város volt: ezen keresztül haladt át a birodalom egyik legfontosabb útja Bécsbe. E korai időszakból megmaradtak sírkőtöredékek és néhány hamvasztásos sír. A 4. századból való ókeresztény sírok pedig különösen nagy jelentőségű régészeti emlékek, melyeket az UNESCO a világörökség részévé nyilvánított. A 4. századi ókeresztény közösség jelentős sírpítményeket (kápolnát, sírkamrát) hagyott maga után egykori temetőjében.

Kirándulásunk egyik fő célja volt ennek megtekintése. Különösen kiemelkedő emlék a Péter-Pál sírkamra, melynek falfestése csak Róma katakombafestészetéhez hasonlítható az ókeresztény szimbólumok és bibliai képek megjelenítésével.

A török idők nyomait őrzi két jelentős építészeti emlék: az egykori Gázi Kászmin dzsámija a Széchenyi téren és a Jakováli Hasszán

pasa dzsámija a minarettel. Utunk másik fő célja volt a híres Munkácsy-trilógia megtekintése a ciszterci rend Nagy Lajos Gimnáziumában. Számomra ez mindennél többet jelentett, valahányszor láttam, mindig megragadott. Az első kép – Krisztus Pilátus előtt – személyes emléket idéz. Olajnyomata hajdani iskolám, a községi Gyurátz Ferenc Evangélikus Leánygimnázium dísztermének falán kísért végig diákéveimet. Sajnos a kiállítás nagy látogatottsága miatt csak korlátozott ideig gyönyörködhettünk e csodálatos alkotásokban.

Ezután megtekintettük a híres székesegyházat, majd eljutottunk az evangélikus templomba is, ahol a lelkész beszámolója után láthattuk Madarász Viktor Krisztus az Olajfák hegyén című szép oltárképét. Volt, aki eljutott a Csontváry múzeumba és a Zsolnai kiállításra is, a többiek pedig egyszerűen élvezték a sok szépséget! Imádsággal és énekszóval adhattunk hálát Istennek a látottakért.

Martos Pálné



Hittantábor Bagolyirtáson

Az idei nyári hittantábor Bagolyirtáson volt a Mátrában. Az volt a legjobb, hogy együtt voltunk, és a tábor végére összeszokott egy kis közösség. Jó volt a hangulat, és a hideg idő ellenére is jól éreztük magunkat. Az egész napos kirándulás külön élmény volt, csak azt sajnáltuk, hogy barlangba nem tudtunk bejutni. (Lehet, hogy a vezetők ezt nem is bánták annyira...) Meglátogattunk egy remetét is, akinek elénekeltük a tábor kedvenc énekét. Válaszul ő is énekelt nekünk. Sokat tanultunk és énekeltünk a táborban. A gitáros éneket Máté vezetésével el is énekeltük a tanévnyitói családi istentiszteleten. Sokat játszottunk kint: mértáztunk, számháborúztunk. Azért tanultunk is... Amikor az idő miatt nem tudtunk kimenni az udvarra, filmeket néztünk. Spóro-



lás miatt magunk főztünk, amit köszönünk a segítőknek is. Köszönjük a vezetőknek, hogy kibírtak minket közel egy hétig.

Kiss Gergely, 12 éves

Az idei cserkész tábor más volt, mint a többi!

Vitathatatlan tény, hogy egy cserkész számára a nyári tábor az év csúcspontja, főleg ha egy kerületi nagytáborról van szó. Idén ugyanis az I. Cserkészkerület (Buda és környéke) második alkalommal hívta össze a kerület csapatait egy közös táborozásra – öt év után újra. Ezen a nyáron 1800-an gyűltünk össze a Pápa melletti Homokbödögén, hogy együtt táborozzunk. Hogy a tábor kezelhető legyen, a jelenlevő 37 csapat tíz altáborra oszlott szét, így 150-200 cserkész alkotott egy altábort. Mi a Szent Angéla Gimnázium cserkészcsapatával és a budakeszi Prohászka Ottokár cserkészcsappal táboroztunk együtt, így őket egy kicsit közelebről is megismerhettük.

A táborban a programok négy szinten zajlottak. Voltak az őrsi programok, mint például

az étkezések és a csendes pihenő utáni lelki programok. Aztán voltak a csapatprogramok, mint például a napkezdés és a napzárás a tábori keresztnél, aztán egy-két játék és tábortűz. Aztán voltak az altábori programok: éjszakai játék, nagy közös tábortűz és a kézműves délután. És végül voltak az egész tábort érintő programok. Ilyen volt az egész napos számháború, a moldvai táncház és az olimpia, ami egy egész tábort megmozgató sportnap volt. Fájó pont, hogy az ökumenikus istentiszteletet nem sikerült megszervezni, pedig öt év semmi akadálya nem volt annak, hogy protestánsok és katolikusok együtt ünnepeljük az Úr napját.

A táborra visszatekintve úgy gondolom, a kerület elérte vele a célját, hiszen remek alka-

lom volt a találkozásra, a barátkozásra, más csapatok megismerésére. Öröm volt hallgatni cserkészeinket, mikor egy programról visszatérve elújságolták, hogy hány ismerőssel találkoztak, és talán még új barátságok is születhettek. De ami biztos, hogy sok új élménnyel gazdagodva kezdhettek neki az előttünk álló éveknek.

Bence Győző, őrsvezető

Ahogy egy édesanya látja:

„Miért örülök, hogy a gyerekeim cserkészek? Talán leginkább azért, mert addig sem ülnek a számítógép előtt, mert találkozhatnak a természettel, mert megtanulnak együtt játszani, mert megtanulják megosztani másokkal azt, amijük van, és mert a mai vásárlós-fogyasztós világban alternatíva a hozzáállásuk, miszerint mindenkől kevesebb, olcsóbb és egyszerűbb is elég a jókedvhez, jóérzéshez. Kívülállók

szokták kérdezni néha aggódva, hogy nem túl militáris vagy ideológikus-e a hangulat, de én ezt nem érzékelem. Itt inkább valami olyasmiről van szó, ami mára már ritka: hogy nemcsak az individuum számít, hanem megtanulnak egymás iránt és a közösségük iránt elköteleződni. Külön pozitívum, hogy jó keretet ad a fiúknak és lányoknak egymás megismeréséhez, hiszen szét is vannak választva, de együtt is vannak, így megtanulják, hogy mit is kezdjenek egymással. Ráadásul külön sikere a mozgalomnak, hogy általában olyan témákkal, ismeretanyagokkal foglalkoznak, amik éppen abban a korban valóban érdeklik őket. És hát, a végén mindig hálát adnak az Úristennek a teremtett világért és egymásért. Köszönet tehát így ismeretlenül is a nagytábor szervezőinek, de külön köszönetet érdemelnek a kelenföldi és budavári őrsvezetők és segítők is – név szerint Bence Doma, Bence



Győző, Bence Kata, Bence Zsolt, Bereznai Dávid, Konkoly Csenge, Schermann Sándor, Szilágyi Dániel Örs, Szilágyi Szabolcs, Végh Anna –, hogy felkészítették a gyerekeket, fiatalokat, és vállalták a felelősséget értük! ”

Ittész Szilvia

Ahogy egy cserkész látja:

„Azért vicces a nagytábor, mert rengeteg érdekeset láthat az ember. Az egész tábor tíz altáborból állt össze. Egy altábor három-négy csapatot foglalt magába. A miénk elég távol volt a táborközponttól. Ahogy mentünk vé-

gig, mindenki talált magának egy ismerős arcot. Persze mindenkinek voltak furcsa dolgok. Például (szerintem) az egész tábor meglepődött azon, hogy egy csapat magával hozott egy malacot. Máshol kondizni lehetett. Nekem az is nagyon tetszett, ahogy több százan ültünk egy helyen ugyanolyan ruhában. Az egyetlen szépséghibája a tűző nap volt. Bár ezen is segített az úgynevezett „light-os kocsi”. Ez, ha jónak látták a szervezők, egy negyedórás spricceléssel elérte, hogy csuromvizesek legyünk. Egyszóval: szuper volt ez a tábor!”

Ittész Ambrus

Meghívó konfirmációi előkészítőre

Szeretettel hívjuk a tizenéves fiatalokat konfirmációi előkészítőre. A konfirmációi oktatás célja, hogy megismerjük a keresztségben kapott isteni szeretet ajándékát, és felkészüljünk a tudatos keresztény életre. Az előkészítőt ünnepi, konfirmációi istentisztelet zárja 2011 májusában. A foglalkozások keddi napokon 16 órakor kezdődnek. Az első alkalmat 2010. szeptember 21-én, kedden 16 órakor tartjuk az alagsori gyülekezeti teremben. Jelentkezni Joób Máté lelkésznel lehet telefonon vagy e-mailen (20 824 2027; mate.joob@lutheran.hu).

HAJNALI GONDOLATOK AZ MTV 1-EN

Blázy Árpád az alábbi időpontokban tart áhítatot az MTV 1 *Hajnali gondolatok* című műsorában:

szeptember 18., 25., 27. és október 6.

A műsorok kezdési időpontja: 5 óra 45 perc.

Kreatív Prüntyökék Tábora

Már 15:45 van?! Öt perc múlva el kéne indulnom, és még csak félig vagyok bepakolva! Ráadásul nálam vannak a vonatjegyek, anélkül még helyet sem tudnak foglalni a többiek. Ez így nem fog menni... Rohanás a buszhoz, aztán gyors átszállás a metróra. Még jó, hogy a táskámat Zsófi autóval utánam hozza a többi holmival együtt. „A Deák Ferenc tér következik.” Mi? Te jó ég, nekem a másik irányba kéne mennem! Még egy átszállás. Tényleg mennyivel könnyebb így, hátizsák nélkül... 16:20, most kéne a Keletiben lennem. Még jó, hogy a következő megálló már az. Egy kis combizom-erősítés a fölfelé most feltűnően lassan csoszogó mozgólépcsőn, és már fönt is vagyok. Ott vannak a Prüntyökék, mosolyogva várnak. Milyen jó őket újra látni! (Nagy szerencsémre azért nem én értem oda utoljára.)

Hát, valahogy így kezdődött számomra az idén 7. alkalommal megrendezett kézműves tábor. A hangulat – mint általában – ismét nagyon családias volt. Nyolcan voltunk résztvevők (Prüntyökék) és két vezető: Bence Zsófi (Főprüntyő) és Formanek Peti (Nagyprüntyő). Balatonboglárra mentünk,

Czöndör István gyülekezetéhez. A templom melletti gyülekezeti vendégházban aludtunk, főztünk, játszottunk, kézműveskedtünk. Készítettünk fonalgrafikás képet, krepppapír rózsákat, fonállal betekert tojást, drótékszereket, batikolt ruhákat. Közben zenét hallgattunk, és nagyon jókat beszélgettünk. Délutánonként, ha szép idő volt, lementünk a strandra. Több este Pisti is benézett hozzánk. Fantasztikus volt hallani, egy év alatt mennyi mindent kezdett el a kis gyülekezetben, és milyen lelkesen várja a folytatást.

A tábor utolsó napján, vasárnap énekeltünk egy ifjúsági éneket az istentiszteleten. És mivel Kocsis Domokos bácsi kántorizált, egész „kelenföldies” lett a hangulat!

Még ki kéne találni valami normális befejezést a végére. Asszem ilyenkor szoktak köszönetet mondani a főszervezőnek. De milyen furá lenne már a nővéremnek hálálkodni! Úgy is látta rajtam, hogy hihetetlen jól éreztem magam. (Mindig észreveszi, mi tetszik, és mi nem.) Talán az lesz a legjobb, ha így hagyom...

Bence Kata

Dr. Tróznai Tibor előadássorozata a hétfő délelőtti bibliakör keretén belül

SZERETETVENDÉGSÉGEINKRE!

2010. október 2. Hittel szabadon – Börtönben lévő szülők gyermekei között végzett pasztorális munka. Vendégünk: **Kadlecsek Zoltán**, az Angyalföld Alapítvány kuratóriumának elnöke

2010. november 6. Ami rajtunk múlik? – Beszélgetés **Réthelyi Miklós** miniszterrel

2010. december 4. Rabságból szabadságra. Őszintén a fiatal drogosok esélyeiről – Vendégünk: **Erdős Eszter**, a Kallódó Ifjúságot Mentő Misszió intézményvezetője

Az alkalmak minden hónap első szombatján 16.30-kor kezdődnek gyülekezetünk tanácstermében (1114 Bp., Bocskai út 10.).

Kibővített apakör – hat nap Vágáshután

Hat család tizenegy gyerekkel (hét hónapos-tól hét évesig), festői táj, tiszta levegő – ezek voltak egy egyszerű együttlét hozzávalói augusztus első hetében. A Zemplén egy kicsiny, eldugott faluja, Vágáshuta vendégházaiban laktunk, a találkozó- és játszóhely, illetve a közös étkezések helye Joób Máté lelkeszünk családjának nyaralója volt. Kíváncsian vártuk, milyen lesz a kibővített apakör.

A környék számos látinvalót tartogat, a hat napba ezek közül kisvonatozás Kőkapuhoz, a környék felfedezése és várlátogatás fért bele. Az utóbbi talán a szülők számára volt különösen izgalmas, mivel Sárospatakon a gyerekek előszeretettel próbálták mászókanak használni a várfalakat. Így aztán a város további kulturális célpontjainak megtekintését egy (jóval) későbbi időpontra halasztottuk. Ez után az élmény után kellett egy nap ejtőzés a faluban, hogy aztán a következő napon a füzéri várat szigorú óvintézkedések mellett vegyük be.

A csapat férfi tagjai egész héten készültek (szóban) egy – a vágáshutaiakkal vívandó – focimeccsre. A mieink fel is sorakoztak a pályán, de a helyieket az eső miatt csak két kiskamasz képviselte. Rövid játék után a csapat a falu vendéglátóipari egységében vigasztalódott.

A közös főzések különösen nekünk, háziasszonyoknak jelentettek sokat, mert megoszthattuk a terheket (a férfiak is kivették a részüket a főzésből, mosogatásból), és mindig volt, aki szemmel tartotta a gyerekeket. Ők pedig boldogok voltak, hogy egész nap együtt lehetnek a szabadban. Közülük néhányan először tapasztalhatták meg a falusi élet szépségeit. Esténként pedig, mikor elcsendesedtek, még beszélgetni is tudtunk, amit csak az összegeződő bébiörök recsegése zavart meg. Hazafelé még útb ejtettük Erdőbényét, ahol egy volt



gyülekezeti tagunk is borászkodik: itt épp pincefesztivál volt. Mivel autókkal érkeztünk, csak néhányan tudtak bort kóstolni, a többiek pedig a Hot Jazz Band és Gryllus Vilmos koncertje kárpótolhatta.

Köszönjük ezt az együtt töltött időt mindazoknak, akiket megillet, és hálát adunk azért is, hogy ezen a szeszélyes időjárású nyáron ilyen gyönyörű időben volt részünk.

Kartali Zsuzsi

Magyarok Norvégiában

Az oslói magyar protestáns gyülekezetben az első istentiszteletet Terray László tartotta 1951-ben. Az ezt követő években az egyre nagyobb számban Norvégiába érkező magyarok számára sokat jelentett Laci bácsi lelkigondozói szolgálata és a magyar nyelvű istentisztelet megélésének lehetősége. Élénk gyülekezeti élet bontakozott ki, éveken keresztül havonként tartottak istentiszteletet svédországi lelkészek szolgálatával. 2000-ben, amikor a svédországi kapcsolat megszakadt, egy ideig Laci bácsi, majd Magyarországról érkező, az itteni Menighets Fakulteten tanuló teológusok szolgáltak. Időközben az alkalmak száma négyre – reformációi, karácsonyi, húsvéti és pünködsdi istentisztelet – csökkent. Én 2001-ben vettem át a presbiteri szerepet a gyülekezetben, amely magyarországi teológusok hiányában kibővült lelkigondozói és lelkesítői szolgálatokkal. Ez azt jelenti, hogy a négy istentiszteletből két alkalommal én szolgálok, míg a másik két istentiszteletre magyarországi evangélikus, illetve református lelkészeket hívunk meg. Büszkén mondhatjuk el, hogy két evangélikus püspök: Gáncs Péter és Fabiny Tamás is járt már nálunk, és prédikált a karácsonyi (adventi) istentiszteletünkön. Az ilyen alkalmak mindig új színt hoznak a gyülekezet életébe, és új lehetőségek kapuját nyitják meg.

Nagy örömmel és izgatottsággal vártuk a Blázy házaspárt. Az istentiszteletre május 8-án, szombaton, az oslói amerikai evangélikus gyülekezet gyülekezeti termében került sor. Tizenketten gyűltünk össze, s hallgathattuk Árpád prédikációját a Luther-rózsa teológiai tartalmáról. Evangélikus és református énekeket énekeltünk az ökumenikus énekeskönyvből, és hosszú idő után újra megélhettük az úrvacsorai közösséget. Ezt követte a szeretetvendégség, melynek keretében képeket láthattunk, és

Mártitól beszámolót hallhattunk a kelenföldi gyülekezet életéről.

Sokat jelent egy ilyen együttlét. Az oslói magyar protestáns gyülekezet egyre fogy, s az alkalmak száma egyre csökken. Mindössze három-négy család tartja össze ezt a kis közösséget. A magyar nyelvű istentisztelet iránti igény már nem olyan erős, mint kezdetben volt. Ma már bárki felülhet a repülőgépre, hazautazhat, ahányszor csak ideje és pénztárcája engedi. A hívek sokszor éppen azért nem tudnak eljönni erre a négy istentiszteletre, mert Magyarországon tartózkodnak. Nekem is egyre nehezebb a gyülekezet vezetése innen, Hurumból, másfél órára Oslótól, családi, munkahelyi és az itteni norvég gyülekezetben végzett feladataim mellett. A gyülekezet fenntartásához a norvég egyháztól semmiféle támogatást nem kapunk, és most már a templom használatát is megvonták tőlünk. Féltő, hogy a magyar protestáns közösség szépen lassan fel fog oszlani, meg fog szűnni. Vagy beolvad a katolikus közösségbe – s ez a verzió még sokkal jobb – vagy eltűnik az általam „vallási és világnézeti masszának” nevezett áramlatban. Szomorú, amikor az ember igazi nagy múltú evangélikus vagy református családból származó fiatalokkal beszélget, s csak úgy árad belőlük a szinkretizmus filozófiája. Az evangélizáció, a misszió, a kereszt teológiájának újra középpontba állítása nagyon fontos lenne itt. S éppen ez az, amit Árpád igehirdetése célzott meg. Olyan jó volt, hogy az istentiszteleten megjelent néhány fiatal, és megfogalmazódott bennük a protestáns közösség megmaradásának igénye. Talán van remény...

Ezúton szeretném megköszönni Árpád és Márta szolgálatát. Hordozzuk imádságban ennek a kis oslói közösségnek az életét.

Bakay Holby Tímea

Villáminterjú másodlelkészünkkel

Blázy Árpádné Márta a nyár végén Németországba, Erlangenbe utazott, ahol nyelvi kurzuson vett részt. Erről kérdeztük.

Milyen szervezésben kerültél ki, hányan voltak magyarok, kik voltak az iskola-társaid, milyen nemzetből?

Az erlangeni székhelyű Martin-Luther-Bund minden esztendőben nyelvi kurzusokat, továbbképzéseket szervez – elsősorban Kelet-Európában élő – evangélikus lelkészek számára. Ebben az esztendőben a Külügyi Hivatal három magyar lelkészt delegált, egyet-egyet a három egyházkerületből. A két erdélyi résztvevővel összesen öten voltunk magyarok, ami elég jelentős magyar aránynak számítot. A huszonnyolc főt számláló lelkészi csapat roppant színesre sikeredett az idén, hiszen sok helyről érkezünk: Szlovákiából, Szlovéniából, Észtországból, Lettországból, voltak orosz, kirgizisztáni, kazahsztáni, olasz, francia és nem utolsósorban japán résztvevők is.

Talán mondanom sem kell, hogy minden rólunk szólt ez alatt a négy hét alatt. Igaz, a program nagyon sűrű és nem egyszer fárasztó volt, de az intézmény vezetősége mindent

megtett annak érdekében, hogy tanuljunk, lássunk, kapcsolatokat építsünk és hogy jól is érezzük magunkat. Napi hat órát tanultunk, csoportokra osztva különböző nehézségű német szövegeket tanulmányoztunk Luthertől Bonhoefferig, sokat megtudhattunk a várossal, a környező nagyobb településekről (Nürnbergről például szinte mindent). És aki még nem fáradt el a nap végére, az bekapcsolódhatott az énekkarba, és részt vehetett a keresztény ember szabadságáról tartott teológiai beszélgetésben.

Mit láttatok az országból, a német egyházi életből?

Minden szombaton kirándulni mehettünk – kívánságunk szerint. Így aztán eljutottunk Augsburgba, Rothenburgba, Nürnbergbe, Bambergbe, Bayreuthba, Münchenbe és Coburg várába. Egy kicsit Luther nyomában járhattunk, ami azért nagy dolog, mert lépésről-lépésre érezhettük, hogy a németek milyen büszkék reformátorunkra és arra, hogy evangélikusok lehetnek. Jó lenne, ha mi is komolyan vennénk, hogy nem véletlenül tette meg Luther annak idején azokat a komoly lépéseket, amelyek végül sajnálatos módon elválasztottak bennünket katolikus testvéreinktől. Sokkal jobban kellene ragaszkodnunk elveinkhez, lutheránus sajátosságainkhoz, és meg kellene talán határoznunk, hogy kik is vagyunk. A német egyház nagyon küzd az „egybecsapás” ellen. Meglepődve tapasztaltam, hogy az istentiszteleteiken (legalábbis abban a három egyházközösségben, ahol istentiszteleten vettünk részt) nincs gyónás. A hitvallást a bibliai olvasmányok után mondják és nem az igehirdetést követően. Az úrvacsorát pedig havonta egyszer szolgáltatják ki, de ak-



kor többen vannak, és sokkal bensőségebb a hangulat – mondják.

Mit profitáltál az útból?

Jó volt megtapasztalni azt, hogy sokan voltunk sokfélék, de a szívünk ugyanarra a névre egyet dobban, és ez Jézus Krisztus. Az ő követői vagyunk ebben a világban, és bár a nyelvi nehézségek, különböző kegyességi vagy éppen liturgiai elemek el is választanak bennünket, mégis

azt az Urat szolgáljuk és akarjuk szolgálni, aki egykor mindannyiunkat ugyanúgy megszólított és megragadott. Így mi is „megragadókká” válhattunk, és reménységet adhatunk azoknak, akik reménységet vagy kérdéseikre választ keresnek. Nagyon hálás vagyok, hogy ott lehettem. Sokaknak köszönettel tartozom, hogy lehetőséget adtak arra, hogy megtapasztalhasam, milyen jó ilyen formában is a Krisztusban bízók közösségéhez tartozni.

Mády Rezsőné

EVANGÉLIKUS IFJÚSÁGI MŰSOROK AZ MTV 1-EN

A hétrészes ifjúsági műsor keretében Luther Márton címmel Blázy Árpád bemutatja reformátorunk életét. Ifjúsági énekkarunk egy-egy zenei betéttel szolgál Bence Gábor vezetésével.

Az adások 10 óra 20 perckor
a következő vasárnapokon kerülnek sugárzásra:
szeptember 26., október 3., 10., 17., 24., 31. és november 7.
Ismétlés: az MTV 2-n ugyanaznap 13 óra 20 perckor.

A hétköznapiok lélektana

Dr. Tróznai Tibor előadássorozata a hétfő délelőtti bibliakör keretén belül

A keresztyén szemléletű lélektan általam megismert adatait szeretném a tervezett sorozatomban megismertetni. Remélem, sikerülni fog példaképeim, például a legendás Gyökössy Bandi bácsi már sokunk által jól ismert munkásságához hozzájárulni – mint a keresztyén lelkigondozás elkötelezett munkatársa. A hétfő délelőtti bibliakörhöz kapcsolódó alkalmak időpontja a későbbiekben kerül pontosításra. Mindenkit szeretettel várok!

A hétköznapiok lélektana (lelki gondjaink keresztyén szemmel)

1. A rend megőrzésének áldásai
2. Ki az, aki gyógyít?
3. Az áldott orvos rendelőjében
4. Akarat és önuralom fejlesztése
5. Pozitívumoktól az elfogulatlanságig
6. Rosszkezdű jelen – reménnyel telt jövő

Hírek, események

Május 31-én a **hétfői bibliakörösök** Székesfehérvárra kirándultak.

Június 6-án, a tanévzáró családi istentisztelet után megtartottuk a már hagyományos **martonvásári kirándulást**.

Az idei **gyülekezeti kirándulást** június 12-én Pécsre szerveztük.

18 gyermek részvételével **gyülekezeti hit-tantábort** tartottunk Bagolyirtáson június 21–26. között.

Gyülekezetünk fiataljainak egy csoportja július közepén részt vett az országos **Szélrózsa találkozón** Orosházán.

A Szarvason megrendezett **Szélrózsa** találkozón MAEK küldöttgyűlést tartottak, melyen Blázy Árpádné MAEK elnökségi tag is részt vett.

Augusztus 12-én a **látogatócsoport** megtartotta első megbeszélését. A cél: felvenni azokkal a kapcsolatot, aki névtárunkban szerepelnek.

Augusztus 17. és szeptember 6. között Blázy Árpádné az Erlangeni Martin Luther Bund meghívására **nyelvi kurzuson** vett részt.

Október 26-án 19 órakor **„nyílt apakör”** keretében Itzész Gábor tart előadást Luther Szentírás-értelmezéséről az alagsori gyülekezeti teremben.

Október 22–24. között gyülekezeti hétvégét tartanak testvérgyülekezetünkben, **Sepsi-szentgyörgyön**, ahol gyülekezetünket Blázy Árpádné képviseli.

November 27-én, szombaton 15–17 óráig gyülekezetünk gyermekeinek **ádventi kézműves délutánt** szervezünk.

Gyülekezetünk színjatszóköre ismét előadja a „12 dühös ember” című nagyszerű színdarabot október 25-én, hétfőn este hét órakor a tanácsteremben. Mindenkit szeretettel várunk!

Cserkész hírek, időpontok:

Október 3.: Keretmese-nap

November 12–14.: Őszi portya

December 4.: Mikulás-kirándulás

Február 23.: Déva Bíró Mátyás gálaest

Örömmel adjuk hírül, hogy sokéves tervezés után 2011 januárjától fél órával előbb kezdődik a vasárnap délelőtti istentisztelet a Bocskai úton.

**Kezdes tehát januártól:
FÉL TIZENEGYKOR!**

Gyülekezeti alkalmaink (2010/11)

Gyermekalkalmak

GYERMEBIBLIAKÖR: a hó 1. vasárnapja kivételével vasárnaponként 11.00-tól három korcsoportban, az alagsorban.

Kiscsoport (óvodások): *Holczinger Ildi, Kéry Csenge, Zacher Edina*

Középső csoport (1–3. o.): *Harmati Cili, Inotai Dóra, Joó Angelika*

Nagy csoport (4–6. o.): *Bence Judit, Pozsgai Olga, Réthelyi Orsi*

Az együttlét mindig közös énekléssel kezdődik *Ittzés Szilvi* vezetésével!

GYERMEK-ISTENTISZTELETEK: karácsony, húsvét, pünkösd első napján 11.00-kor a főistentisztelettel párhuzamosan a gyülekezeti teremben. Lelkészek

Hittanórák

GYÜLEKEZETI HITTAN – gyülekezeti terem: péntek 16.00–17.45, 1–6. o. *Blázy Árpádné*

KONFIRMÁCIÓI ELŐKÉSZÍTŐ:

kedd 16.00. *Joób Máté*

ÓVODAI HITTAN:

Siroki úti óvoda: péntek 9.30. *Blázy Árpádné*

ÁLTALÁNOS ISKOLAI HITTANOK:

Gárdonyi G. Ált. Iskola: kedd 14.00. *Blázy Árpádné*

Bárdos Lajos Ált. Iskola és Gimnázium: szerda 14.00. *Blázy Árpádné*

GIMNÁZIUMI HITTANOK:

Szent Margit Gimnázium: szervezés alatt

Szent Imre Gimnázium: kedd 14.00 *Blázy Árpád*

Cserkészlet

Vadgesztenye ős: hétfő 17.00. Vezető: *Bence Kata*

Cseresznye ős: hétfő 17.00. Vezető: *Végh Anna*

Kullancs ős: hétfő 17.30. Vezető: *Szilágyi Szabolcs*

Királykobra ős (Budavár): csütörtök 17.00. Vezető: *Bence Zsolt*

Pitypang ős: péntek 16.00 Vezető: *Konkoly Csenge*

Sas ős: csütörtök 16.30. Vezető: *Bence Gyöző*

Ifjúsági alkalmak

KISIFI: péntek 18.00, gyülekezeti terem. *Joób Máté*

IFJÚSÁGI ÓRA: péntek 19.30, gyülekezeti terem. *Joób Máté*

FELNÓTT IFJÚSÁGI: hétfő 19.30, gyülekezeti terem. *Blázy Árpád*

SZÍNJÁT SZÓKÖR: hétfő 19.00, tanácsterem. *Abaffy Zoltán*

Bibliaórák

NYUGDÍJASOK BIBLIAÓRÁJA: hétfő 10.00, gyülekezeti terem. *Blázy Árpádné*

GYÜLEKEZETI BIBLIAISKOLA: szerda 17.45, gyülekezeti terem. *Blázy Árpád*

PÁROSKÖR: havi rendszerességgel, megbeszélés szerint. *Joób Máté*

KISMAMAKÖR: minden hó 2. keddjé 10.00–12.00, alagsori gyülekezeti terem. *Blázy Árpádné*

APAKÖR: minden hónap utolsó keddjén 20.00, gyülekezeti terem. *Joób Máté*

FIATAL HÁZASOK KÖRE: negyedévente, megbeszélés szerint. *Blázy Árpádné*

KÖZÉPKÖR: minden hó 2. péntekje 20.00, tanácsterem. *Blázy Árpád*

Zenei alkalmaink

ZENEKARI PRÓBA: szerda 19.30, tanácsterem. *Bence Gábor*

ÉNEKKARI PRÓBA: csütörtök 19.00, tanácsterem. *Bence Gábor*

Egyéb havonkénti alkalmak

SZERETETVENDEGSÉG: minden hó 1. szombat 16.30. *Joób Máté, Blázy Árpád*

IMAKÖZÖSSÉG: minden hó 1. csütörtök 20.00, gyülekezeti terem, és a vasárnapi 11.00 órai istentisztelet előtt fél órával. *Györiné dr. Drenyowszky Irén*

KÉZIMUNKAKÖR: megbeszélés szerint. *Blázy Árpádné*

DIAKÓNIAI KÖZÖSSÉG: szeretetvendégségek előtt 15.30, gyülekezeti terem.

Mády Erzsőné, Missura Tiborné és Blázy Árpád

Egyéb alkalmak

ÁDVENTI DÉLUTÁN: ádvent 1. vasárnapját megelőző szombat 15–17 óráig, alagsori gyülekezeti terem.

FARSANGI EGYÜTTLÉT: böjti időszakban megbeszélés szerint.

HÚSVÉTI KÉZMŰVES DÉLUTÁN: virágvasárnapot megelőző szombat délután 15–17-óráig. Az alkalmakat szervezi: *Blázy Árpádné*

A KATECHETIKAI BIZOTTSÁG MEG-BESZÉLÉSE: negyedévente. *Joób Máté*

Az alagsori helyiségek (gyülekezeti terem, klub) a Magyarai István utca felől közelíthetők meg, a tanácsterem a Bocskai út felől.

Telefonszámok

Lelkészi hivatal	361-2159, 06/20 824-2907
Blázy Árpád igazgatólelkész	385-0244
Joób Máté lelkész	385-0820
Blázy Árpádné másodlelkész	385-0244
Schulek Mátyás diakónus lelkész	337-8371
Ittész András felügyelő	209-4259
Kotsis Domokos másodfelügyelő	386-9626
Sass János másodfelügyelő	361-1493
Bence Gábor kántor, karnagy	208-3779
Sutyinszki Katalin egyházi	385-0600

Hivatali rend

A lelkészi hivatal nyitva tartása:

Hétfő–péntek 9–13 óra,

Szerda 17–19 óra

Lelkészek beosztása:

Blázy Árpád: kedd, péntek 10–12 óra

Joób Máté: szerda 17–19, csütörtök 10–12

Blázy Árpádné: hétfő, szerda 10–12 óra

Fraknó utcai Szeretetszolgálat

Cím: Budapest, Fraknó u. 32., tel.: 203-8365

Kedd 14–17 óra között Lázár Attila

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség ingyenes lapja

1114 Budapest, Bocskai út 10.

kelenfold@lutheran.hu

<http://kelenfold.lutheran.hu>

Szerkesztők: Blázy Árpád, Blázy Árpádné, Ittész Szilvia, Joób Máté, Mády Erzsébet

Olvasószerkesztő: Ecsedi Klára

Szerkesztőségi ügyekben kereshető:

Ittész Szilvia 209-4259, ittzes@freemail.hu

Megjelent 1400 példányban.

Felelős kiadó: Ittész András

Tördelés és nyomás: D-Plus Kft.